

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

- ★ **Rådets förordning (EG) nr 1601/2001 av den 2 augusti 2001 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära antidumpningstull som införts på import av vissa linor eller kablar, av järn eller stål, med ursprung i Ryska federationen, Konungariket Thailand, Tjeckiska republiken och Republiken Turkiet** 1
- Kommissionens förordning (EG) nr 1602/2001 av den 3 augusti 2001 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 20
- Kommissionens förordning (EG) nr 1603/2001 av den 3 augusti 2001 om ändring av förordning (EG) nr 1121/2001 om fastställande av justeringskoefficienter för den referenskvantitet som skall tilldelas varje traditionell aktör inom ramen för tullkvoterna vid import av bananer 22
- Kommissionens förordning (EG) nr 1604/2001 av den 3 augusti 2001 om fastställande av i vilken utsträckning sådana ansökningar om importlicenser skall beviljas som lämnats in i enlighet med förordning (EG) nr 1143/98 angående import av kor och kvigor av vissa bergraser 23
- Kommissionens förordning (EG) nr 1605/2001 av den 3 augusti 2001 om ändring av förordning (EG) nr 1420/2001 om begränsning av giltighetstiden för exportlicenser för vissa bearbetade produkter av spannmål 24
- ★ **Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/43/EG av den 27 juni 2001 om ändring av rådets direktiv 92/23/EEG om däck och däckmontering på motorfordon och släpvagnar till dessa fordon** 25

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Kommissionen

2001/602/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 26 juli 2001 om godtagande av åtaganden som gjorts i samband med antidumpningsförfarandet avseende import av vissa linor och kablar, av järn eller stål, med ursprung i Republiken Korea, Malaysia, Ryska federationen, Konungariket Thailand, Tjeckiska republiken och Turkiet samt om avslutande av förfarandet avseende import med ursprung i Republiken Korea och Malaysia [delgivet med nr K(2001) 2351]** 47

2

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1601/2001

av den 2 augusti 2001

om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära antidumpningstull som införts på import av vissa linor eller kablar, av järn eller stål, med ursprung i Ryska federationen, Konungariket Thailand, Tjeckiska republiken och Republiken Turkiet

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾, särskilt artikel 9 i denna,

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE**1. Provisoriska åtgärder**

- (1) Genom förordning (EG) nr 230/2001 ⁽²⁾ (nedan kallad förordningen om preliminär tull) införde kommissionen en preliminär antidumpningstull på import av vissa linor och kablar, av järn eller stål, med ursprung i Ryssland, Thailand, Tjeckien och Turkiet, och godtog åtaganden från vissa exporterande tillverkare i Tjeckien och Turkiet.
- (2) Inga provisoriska åtgärder infördes för import från Sydkorea och Malaysia mot bakgrund av de minimala dumpningsmarginaler som konstaterats.

2. Efterföljande förfarande

- (3) Efter underrättelsen om de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för beslutet att införa provisoriska antidumpningsåtgärder lämnade flera berörda parter skriftliga synpunkter. De parter som begärde det beviljades tillfälle att bli hörda.
- (4) Kommissionen fortsatte att inhämta och kontrollera alla uppgifter som ansågs nödvändiga för att fastställa de slutgiltiga undersökningsresultaten.

- (5) Alla parter underrättades om de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för följande rekommendationer:

- a) Införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av ställinor, med ursprung i Ryssland, Thailand, Tjeckien och Turkiet, och slutgiltigt uttag av de belopp för vilka säkerhet ställts i form av den preliminära tullen.

- b) Avslutande av förfarandet rörande import av ställinor med ursprung i Malaysia och Sydkorea utan att åtgärder införs.

- (6) De fick också möjlighet att inom en viss tid efter underrättelsen framföra synpunkter.

- (7) De berörda parternas muntliga och skriftliga synpunkter beaktades och i tillämpliga fall ändrades de slutgiltiga undersökningsresultaten i enlighet med dessa synpunkter.

B. BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT**1. Berörd produkt**

- (8) I förordningen om preliminär tull beskrevs den berörda produkten som linor eller kablar, inbegripet slutet tågvirke, av järn eller stål, dock ej av rostfritt stål, med ett största tvärmått av mer än 3 mm, med eller utan anslutningar (i branschen kallade ställinor).

- (9) Några berörda parter upprepade sin begäran att ställinorna borde indelas i två grupper. Några av parterna skilde mellan så kallade ställinor för allmänna ändamål och ställinor för särskilda ändamål, medan några andra skilde mellan standardlinor för allmänna ändamål och linor för särskilda ändamål. Det hävdades att dessa inte kan betraktas som en och samma produkt om hänsyn tas till deras särskilda fysiska och tekniska egenskaper, särskilda produktionsmetoder, den omständigheten att de inte är utbytbara på ett meningsfullt sätt, inriktningen på olika marknader och avsaknaden av betydande konkurrens.

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2238/2000 (EGT L 257, 11.10.2000, s. 2).

⁽²⁾ EGT L 34, 3.2.2001, s. 4.

- (10) I det avseendet bör det först konstateras att fastän ställinor tillverkas i ett brett sortiment med vissa fysiska och tekniska skillnader har samtliga samma grundläggande fysiska egenskaper (dvs. ståltrådarna som bildar en kardel, kardelerna som är lindade kring en kärna och själva kärnan) och samma grundläggande tekniska egenskaper (samtliga har ett visst antal trådar i en kardel, ett visst antal kardeler i en lina, en viss diameter och en viss konstruktion). Medan produktgrupperna längst ner och högst upp i sortimentet inte är utbytbara, är produkterna i närliggande produktgrupper utbytbara. Följaktligen drogs slutsatsen att det förekommer en viss grad av överlappning och konkurrens mellan ställinor i olika grupper. Produkter i samma grupp kan dessutom ha olika användningar.
- (11) För det andra grundar sig skillnaden mellan ställinor för allmänna ändamål och ställinor för särskilda ändamål på användningen av ställinorna, dvs. en ställina som är lämplig för olika ändamål till skillnad från en ställina som endast kan användas för särskilda ändamål. Det bör noteras att berörda parter inte kunde visa att det fanns någon tydlig skiljelinje mellan dessa två grupper. En sådan differentiering tar inte heller hänsyn till att det finns närliggande grupper i vilka ställinor för allmänna ändamål direkt konkurrerar med ställinor för särskilda ändamål och därför är utbytbara.
- (12) Skillnaden mellan standardställinor och ställinor för särskilda ändamål hänför sig till om de tillverkas i enlighet med en standard (ISO, DIN, osv.) eller inte följer standarden (ställinor för särskilda ändamål, vilka ibland utgör en modifiering av standarden), oavsett ställinornas specifika användning. Det bör noteras att de grundläggande fysiska och tekniska egenskaperna är gemensamma för båda grupperna, oavsett om det rör sig om standardställinor eller ställinor för särskilda ändamål. Det finns dessutom närliggande grupper i vilka en standardställina konkurrerar med en ställina för särskilt ändamål, eftersom de kan användas för samma ändamål och därför är utbytbara.
- (13) Mot bakgrund av ovanstående bekräftas de preliminära avgöranden som anges i skälen 9–13 i förordningen om preliminär tull.

2. Likadan produkt

- (14) I förordningen om preliminär tull konstaterades det att de ställinor som tillverkades och såldes av gemenskapsindustrin på gemenskapens marknad var likadana produkter som de ställinor som exporterades till gemenskapen från de berörda länderna och de som tillverkades och såldes på de berörda ländernas hemmamarknader. Likaledes var de ställinor som tillverkades och såldes på hemmamarknaden i Sydkorea och de ställinor med ursprung i Ryssland som exporterades till gemenskapen att anse som likadana produkter.
- (15) Några berörda parter hävdade att de ställinor som såldes av gemenskapsindustrin i gemenskapen inte var likadana produkter som de som importerades från de berörda länderna. I synnerhet hävdades det att de ställinor som importerades från de berörda länderna huvudsakligen var ställinor för allmänna ändamål, medan de som såldes av gemenskapsindustrin huvudsakligen var ställinor för särskilda ändamål. Därför borde förfarandet begränsas till ställinor för allmänna ändamål. Det begärdes även att projektställinor inte skulle omfattas av åtgärderna eftersom gemenskapsindustrin praktiskt taget är den enda leverantören på gemenskapens marknad.
- (16) Det bör noteras att i antidumpningsförfaranden definieras den berörda produkten och den likadana produkten med hänvisning till deras grundläggande fysiska, tekniska eller kemiska egenskaper och grundläggande användning. När den berörda produkten, dvs. den produkt som tillverkas i de berörda länderna och exporteras till gemenskapen, väl har definierats, måste det undersökas huruvida den produkt som tillverkas och säljs på de berörda ländernas hemmamarknader och den produkt som tillverkas och säljs av gemenskapsindustrin i gemenskapen är likadana produkter som den berörda produkten. Att en viss produkttyp inte tillverkas i gemenskapen är i detta avseende inte relevant.
- (17) Rörande i synnerhet projektställinor, vilka är utformade i enlighet med kundernas krav och tillverkade efter ingående av avtal som ofta tilldelats efter ett anbudsförfarande, bör det noteras att de också har samma grundläggande fysiska och tekniska egenskaper som andra ställinor. Även om gemenskapsindustrin har en klar fördel när det gäller närheten, bör det under alla omständigheter noteras att exporterande tillverkare inte hindras från att delta i anbudsförfarandena.
- (18) Det konstaterades därför att de grundläggande fysiska och tekniska egenskaperna och den grundläggande användningen av de ställinor som importerats från de berörda länderna och de som tillverkas och säljs i gemenskapen av gemenskapsindustrin är likadana produkter.
- (19) Mot bakgrund av ovanstående bekräftas de avgöranden som anges i skälen 14–16 i förordningen om preliminär tull.

C. DUMPNING

1. Allmän metod

a) Normalvärde

- (20) Några samarbetsvilliga exporterande tillverkare ifrågsatte den metod som använts för att fastställa de vinstbelopp som lagts till tillverkningskostnaderna och till försäljnings- och administrationskostnaderna och andra allmänna kostnader i de fall där normalvärdet konstruerats. Genom att fastställa den sammanlagda nettovinsten enbart på grundval av försäljningen vid normal handel och inte på den sammanlagda försäljningen på hemmamarknaden av den berörda produkten skulle kommissionen, vad gäller de ryska och thailändska samarbetsvilliga exporterande tillverkarna, på ett orimligt sätt blåsa upp vinstmarginalen. För den tjeckiska samarbetsvilliga exporterande tillverkaren borde kommissionen ha undantagit försäljningen på hemmamarknaden av de slag av ställinor vars volymer motsvarade mindre än 5 % av den volym av samma slag som exporteras till gemenskapen. Eftersom priserna vid sådan försäljning normalt inte beaktas vid fastställandet av normalvärdet på grund av att de inte är representativa, borde de inte heller tas med vid fastställandet av vinstmarginalen.

- (21) Enligt ingressen till artikel 2.6 i förordning nr 384/96 (nedan kallad grundförordningen) skall vinsten baseras på faktiska uppgifter om tillverkning och försäljning, vid normal handel, av den likadana produkten på exportlandets hemmamarknad, om sådana uppgifter finns tillgängliga. Det finns följaktligen ingen anledning att basera den skäligen vinstmarginalen på uppgifter som innefattar försäljning som inte skall beaktas eftersom den inte skett vid normal handel. Därav följer även att när det fastställts att försäljningen på hemmamarknaden av den likadana produkten är representativ enligt artikel 2.2 i grundförordningen, är det lämpligt att ta hänsyn till all försäljning som skett vid normal handel. Den vinst som använts för att konstruera normalvärdet fastställs för företaget och för den likadana produkten. Försäljning av en viss modell på hemmamarknaden vid normal handel kan leda till felaktiga resultat när den försäljningen uppgår till kvantiteter som inte är representativa jämfört med exportvolymen. Ingen hänsyn tas därför till priset vid den försäljningen, eftersom det inte är representativt för fastställandet av normalvärdet för en jämförbar modell som exporteras. Inverkan från uppgifter som eventuellt inte är representativa upphävs när försäljningen av alla modeller på hemmamarknaden slås samman på företagsnivå, förutsatt att den sammanlagda försäljningen på hemmamarknaden vid normal handel överstiger 5 % av exporten till gemenskapen.
- (22) Den thailändska samarbetsvilliga exporterande tillverkaren ifrågasatte även rimligheten i den vinstmarginal som tillämpningen av ovanstående metod resulterat i. Den fastställda vinstmarginalen var resultatet av en korrekt tillämpning av den lämpliga metoden på de uppgifter som den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren lämnat.
- (23) Denna begäran avsåg följaktligen.
- (24) Mot bakgrund av ovanstående bekräftas de preliminära avgöranden som anges i skälen 18–25 och 68–70 i förordningen om preliminär tull.

b) *Exportpris och jämförelse*

- (25) I avsaknad av nya uppgifter om den allmänna metoden för fastställande av exportpris och jämförelse mellan normalvärdet och exportpriset bekräftas de preliminära avgöranden som anges i skälen 26–28 i förordningen om preliminär tull.

c) *Dumpningsmarginal för de undersökta företagen*

- (26) Den allmänna metod för fastställande av dumpningsmarginaler för de undersökta företagen som beskrivs i skäl 29 i förordningen om preliminär tull bekräftas.
- (27) Det bör slutligen konstateras att i de fall där en exporterande tillverkare exporterade mer än ett produktslag till gemenskapen fastställdes den vägda genomsnittliga övergripande dumpningsmarginalen genom att den dumpning som konstaterats för varje slag beräknades utan att

negativa skillnader mellan normalvärdet och exportpriset för enskilda slag utjämnades.

d) *Dumpningsmarginal för icke samarbetsvilliga företag*

- (28) I avsaknad av nya uppgifter om den allmänna metoden för fastställande av dumpningsmarginalerna för övriga företag bekräftas de preliminära avgöranden som anges i skälen 30–34 i förordningen om preliminär tull.

2. Tjeckien

- (29) I avsaknad av nya uppgifter om den bristande samarbetsviljan hos en exporterande tillverkare i Tjeckien bekräftas de preliminära avgöranden som anges i skäl 35 i förordningen om preliminär tull.

a) *Normalvärde*

- (30) Sedan provisoriska åtgärder införts gav ŽDB a.s. en ytterligare förklaring av fördelningen av försäljnings- och administrationskostnaderna samt andra allmänna kostnader. Försäljnings- och administrationskostnaderna samt andra allmänna kostnader ändrades på så sätt att de poster undantogs som för kommissionen på ett tillfredsställande sätt bevisats inte ha något samband med tillverkningen och försäljningen av den berörda produkten.

b) *Exportpris*

- (31) ŽDB a.s. hävdade att exporten till gemenskapen genom företagets närstående exportör borde undantas vid fastställandet av företagets exportpris. Detta grundade sig på påståendet att denna närstående exportör inte längre exporterade ställinor till gemenskapen eftersom ŽDB a.s. hade avvecklat en av sina fabriker i september 2000 (efter utgången av undersökningsperioden), i vilken de flesta ställinor som såldes av den närstående exportören under undersökningsperioden tillverkades.

- (32) Detta argument kunde inte godtas. Utvecklingen efter undersökningsperioden kan undantagsvis beaktas, förutsatt att införandet av en antidumpningstull som grundar sig på undersökningsperioden skulle vara uppenbart olämplig. Den utvecklingen kan i själva verket enbart beaktas om följderna är uppenbara, oomstridda, bestående, inte kan manipuleras och inte har framkallats genom en berörd parts avsiktliga handlande. Det faktum att en av fabrikerna varit stängd hindrar inte den närstående exportören från att sälja ställinor tillverkade i den andra fabriken som ŽDB a.s. äger. Det bör även noteras att denna närstående exportör under undersökningsperioden emellanåt sålde ställinor tillverkade i den andra fabriken. Det konstaterades därför att villkoren inte var uppfyllda för att det vid fastställandet av exportpriset för ŽDB a.s. skulle tas hänsyn till att exporten av ställinor från den närstående exportören påstods ha upphört.

(33) Mot bakgrund av ovanstående bekräftas de preliminära avgöranden som anges i skäl 38 i förordningen om preliminär tull.

c) *Jämförelse*

(34) ŽDB a.s. invände mot justeringen på 5 % för den teoretiska provision som dragits ifrån den närstående exportörens priser till oberoende kunder i gemenskapen, eftersom det inte rörde sig om någon faktisk betalning av provision. Företaget hävdade vidare att den närstående exportören borde ha behandlats som ŽDB a.s.s exportavdelning. Eftersom båda företagen var närstående och utgjorde en och samma ekonomiska enhet var avdraget av en teoretisk provision inte motiverad.

(35) Vid undersökningen fastställdes att den närstående exportören inte ersätter ŽDB a.s.s exportavdelning. I själva verket hanterar ŽDB a.s.s exportavdelning även export utan inblandning från den närstående exportören. En rättvis jämförelse av priserna fritt fabrik kräver att avdrag görs från den närstående exportörens priser till oberoende kunder i gemenskapen, baserat på en teoretisk provision motsvarande den närstående exportörens utökade roll som handlare, vilken kan anses likna rollen av en handlare som agerar på provisionsbasis. Justeringen på 5 % bibehölls följaktligen.

(36) ŽDB a.s. begärde att de konstruerade normalvärdena skulle justeras för förpackningskostnader, eftersom dessa kostnader ingick i försäljnings- och administrationskostnaderna och andra allmänna kostnader och en justering av exportpriset hade gjorts för kostnaden för rullarna. Kommissionen fastställde att de påstådda skillnaderna mellan de förpackningskostnader som ingick i exportpriset och i normalvärdet på nivån fritt fabrik inte existerade. De belopp som angivits för transport, försäkring och förpackningskostnader i försäljnings- och administrationskostnaderna och andra allmänna kostnader innefattade inte någon förpackningskostnad eftersom dessa belopp motsvarade de belopp som begärts som justering enbart för inhemsk frakt och försäkring. Även om man antar att ŽDB a.s. hade underlåtit att bryta ned transport-, försäkrings- och förpackningskostnaderna när företaget begärde justeringar av normalvärdet, var kravet inte berättigat eftersom en justering gjordes med hänsyn till det angivna beloppet för inhemsk frakt och försäkring. Denna begäran avvisades därför.

(37) Justeringen av transportkostnader för en transaktion ändrades på så sätt att uppgifter om de faktiska kostnaderna användes, eftersom justeringen på det preliminära stadiet, i avsaknad av andra uppgifter, grundade sig på en uppskattning.

(38) Följaktligen bekräftas de preliminära avgöranden som anges i skälen 39 och 40 i förordningen om preliminär tull, med undantag för de ändringar som beskrivs ovan.

d) *Dumpningsmarginal*

(39) I enlighet med artikel 2.11 i grundförordningen jämfördes det vägda genomsnittliga normalvärdet för varje slag av den berörda produkten med det vägda genomsnittliga exportpriset för varje motsvarande slag.

(40) Efter en översyn av beräkningarna fastställdes slutgiltigt följande dumpningsmarginal, uttryckt i procent av importpriset cif vid gemenskapens gräns före tull:
— ŽDB a.s.: 30,7 %.

(41) I avsaknad av nya uppgifter i detta avseende bekräftas den metod som anges i skäl 43 i förordningen om preliminär tull för fastställande av dumpningsmarginalen för övriga företag. På den grundvalen är den slutgiltiga dumpningsmarginalen för övriga företag 47,1 %.

3. Sydkorea

a) *Normalvärde*

(42) I avsaknad av nya uppgifter om metoden för fastställande av normalvärdet bekräftas de preliminära avgöranden som anges i skälen 45–49 i förordningen om preliminär tull.

b) *Exportpris*

(43) I avsaknad av nya uppgifter om metoden för fastställande av exportpriset bekräftas de preliminära avgöranden som anges i skäl 50 i förordningen om preliminär tull.

c) *Jämförelse*

(44) I avsaknad av nya uppgifter om jämförelsemetoden bekräftas de preliminära avgöranden som anges i skälen 51–54 i förordningen om preliminär tull.

d) *Dumpningsmarginal*

(45) I enlighet med artikel 2.11 i grundförordningen jämfördes det vägda genomsnittliga normalvärdet för varje slag av den berörda produkten med det vägda genomsnittliga exportpriset för varje motsvarande slag.

(46) Efter en översyn av beräkningarna fastställdes slutgiltigt följande dumpningsmarginaler, uttryckta i procent av importpriset cif vid gemenskapens gräns före tull:
— Kiswire Ltd: 0 %
— Chung Woo Rope Co.: 0 %
— DSR Wire Corp.: 0 %.

(47) I skäl 57 i förordningen om preliminär tull fastställdes det att vid jämförelse med uppgifter från Eurostat föreföll de tre samarbetsvilliga exporterande tillverkarna att svara för all sydkoreansk export till gemenskapen av den berörda produkten. Den klagande hävdade att sydkoreanska tillverkare som inte samarbetade i undersökningen

faktiskt hade exporterat till gemenskapen under undersökningsperioden och därför hävdade företaget att en tull för övriga företag måste införas. Kommissionen kunde sedan bekräfta att åtminstone en icke-samarbetsvillig tillverkare faktiskt hade exporterat till gemenskapen under undersökningsperioden.

- (48) Fastän samarbetsviljan var god konstaterades det att en tillverkare avsiktligt inte hade samarbetat och därför fastställdes dumpningsmarginalen för övriga företag till den högsta dumpningsmarginalen för samarbetsvilliga exporterande tillverkares representativa transaktioner.
- (49) Slutligen beräknades en ny vägd genomsnittlig dumpningsmarginal för Sydkorea. I enlighet med artikel 18 i grundförordningen måste därför andelen av de icke-samarbetsvilliga exportörernas export till gemenskapen uppskattas. I det syftet användes uppgifter från ett tidigare förfarande rörande samma produkt. Den omräknade dumpningsmarginalen för Sydkorea är mindre än 2 % uttryckt i procent av importpriset cif vid gemenskapens gräns före tull. I enlighet med artikel 9.3 i grundförordningen bör därför undersökningen rörande Sydkorea avslutas.

4. Malaysia

a) Normalvärde

- (50) I avsaknad av nya uppgifter om metoden för fastställande av normalvärdet bekräftas de preliminära avgöranden som anges i skälen 59 och 60 i förordningen om preliminär tull.

b) Exportpris

- (51) I avsaknad av nya uppgifter om metoden för fastställande av exportpriset bekräftas de preliminära avgöranden som anges i skäl 61 i förordningen om preliminär tull.

c) Jämförelse

- (52) I avsaknad av nya uppgifter om jämförelsemetoden bekräftas de preliminära avgöranden som anges i skälen 62 och 63 i förordningen om preliminär tull.

d) Dumpningsmarginal

- (53) I enlighet med artikel 2.11 i grundförordningen jämfördes det vägda genomsnittliga normalvärdet för varje slag av den berörda produkten med det vägda genomsnittliga exportpriset för varje motsvarande slag.
- (54) Efter en översyn av beräkningarna fastställdes slutgiltigt följande dumpningsmarginal, uttryckt i procent av importpriset cif vid gemenskapens gräns före tull:

— Kiswire Sdn. Bhd: 0 %.

- (55) Den klagande hävdade att malaysiska tillverkare som inte samarbetade i undersökningen kan ha exporterat till gemenskapen under undersökningsperioden. Eftersom ingen bevisning lämnades till stöd för detta påstående kunde kommissionen inte bekräfta att export från icke-samarbetsvilliga tillverkare till gemenskapen faktiskt hade ägt rum under undersökningsperioden.
- (56) De preliminära avgöranden som anges i skäl 66 i förordningen om preliminär tull bekräftas härmed. I enlighet med artikel 9.3 i grundförordningen bör undersökningen rörande Malaysia därför avslutas.

5. Thailand

a) Normalvärde

- (57) I avsaknad av nya uppgifter om metoden för fastställande av normalvärdet bekräftas de preliminära avgöranden som anges i skälen 68 och 70 i förordningen om preliminär tull.

b) Exportpris

- (58) Den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren hävdade att kommissionen hade använt uppgifter om dess närliggande importörers vinstmarginaler när den konstruerade exportpriset i enlighet med artikel 2.9 i grundförordningen. Företaget påstod att de närliggande importörerna även agerade som icke-närliggande importörer för import av den likadana produkten med ursprung i tredje land och att vinstmarginalerna vid den handeln skulle användas.

- (59) Enligt artikel 2.9 i grundförordningen skall emellertid den vinstmarginal som används för att konstruera exportpriset vara skälig. Det bör noteras att en av de berörda närliggande importörerna inte har någon vinstmarginal över huvud taget, och att vinstnivån för de övriga berörda närliggande importörerna endast motsvarar 0,8 % av omsättningen. Dessa vinstnivåer kan inte betraktas som skäliga, i synnerhet vid jämförelse med vinstmarginalen för samarbetsvilliga icke-närliggande importörer i ett tidigare förfarande rörande samma produkt.

- (60) Det kan dessutom ifrågasättas om uppgifter om den vinstmarginal som en närliggande importör erhåller i sin påstådda roll som icke-närliggande importör kan anses som pålitliga då vinstmarginalen sannolikt kommer att påverkas av försäljning till transferpriser mellan närliggande parter.

- (61) Mot bakgrund av ovanstående bekräftas de preliminära avgöranden som anges i skäl 71 i förordningen om preliminär tull.

c) *Jämförelse*

- (62) Den samarbetsvilliga tillverkaren hävdade att den metod som kommissionen använt för justering av normalvärdet för produktslag som enligt den exporterande tillverkaren skulle vara nära nog lika, i syfte att föra upp dem till en nivå som är jämförbar med exportpriserna, inte är korrekt då metoden utöver olikheter i tillverkningskostnader inbegriper försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader och vinst som inte borde ingå.
- (63) I enlighet med artikel 2.10 a i grundförordningen motsvarar justeringen för olikheter i "fysiska egenskaper" en skälig uppskattning av olikhetens marknadsvärde. Följaktligen kan den skäliga uppskattningen inte begränsas till olikheter i tillverkningskostnader, utan den måste inbegripa ett skäligt belopp för försäljnings- och administrationskostnader, andra allmänna kostnader och vinst.
- (64) Mot bakgrund av ovanstående bekräftas de preliminära avgöranden som anges i skälen 72 och 73 i förordningen om preliminär tull.

d) *Dumpningsmarginal*

- (65) I enlighet med artikel 2.11 i grundförordningen jämfördes det vägda genomsnittliga normalvärdet för varje slag av den berörda produkten med det vägda genomsnittliga exportpriset för varje motsvarande slag.
- (66) Efter en översyn av beräkningarna fastställdes slutgiltigt följande dumpningsmarginal, uttryckt i procent av importpriset cif vid gemenskapens gräns före tull:
— Usha Siam Steel Industries Public Company Limited: 28,9 %.
- (67) I avsaknad av nya uppgifter om den metod som använts för att fastställa dumpningsmarginalen för övriga företag bekräftas de preliminära avgöranden som anges i skäl 76 i förordningen om preliminär tull och på den grundvalen är den slutgiltiga dumpningsmarginalen för övriga företag 42,8 %.

6. **Turkiet**a) *Normalvärde och exportpris*

- (68) I avsaknad av nya uppgifter om normalvärde och exportpris bekräftas de preliminära avgöranden som anges i skälen 78–80 i förordningen om preliminär tull.

b) *Jämförelse*

- (69) Ny bevisning ingavs rörande den justering av normalvärdet som en exporterande tillverkare begärde för en skatt på 3 % som erlagts för importerade råvaror för vilka inköpsvillkoren medgav betalningsanstånd och som inte skulle tas ut för råvaror som används vid tillverkning av ställinor som så småningom skall exporteras. Det bevisades på ett tillfredsställande sätt för

kommissionen att skatten på 3 % hänförde sig till råvaror som ingick i ställinor som såldes på hemmamarknaden, medan den inte hade tagits ut för de råvaror som ingick i ställinor som exporterades till gemenskapen. Begäran bifölls följaktligen.

- (70) En exporterande tillverkare upprepade sin begäran om justeringar av normalvärdet för olika handelsled, eftersom all export till gemenskapen skedde till återförsäljare, medan försäljningen på hemmamarknaden skedde till återförsäljare och slutanvändare. Nya förklaringar och ny bevisning ingavs, varigenom den exporterande tillverkaren försökte påvisa att företaget utförde olika funktioner i de två distributionskanalerna. Uppgifterna lämnades i ett mycket framskridet skede av undersökningen och hade aldrig nämnts tidigare, fastän frågor om skillnader i funktioner vad gäller slutanvändare och återförsäljare på hemmamarknaden hade ställts efter genomgången av svaret på frågeformuläret och sedan på platsen. I svaret på frågeformuläret, svaret på begäran om ytterligare upplysningar och i de förklaringar som mottogs på platsen motiverades prisskillnaden enbart med att återförsäljare måste sälja produkten vidare och således inte kunde godta priser på användarnivå. Vidare kontrollerade kommissionen återigen huruvida det förelåg en genomgående prisskillnad genom att jämföra priserna till slutanvändare och återförsäljare för samma slag av ställinor och under samma månad, mot bakgrund av den höga inflationen i Turkiet under undersökningsperioden. Den jämförelsen visade stora prisvariationer inom samma kategori av kunder på hemmamarknaden och bekräftade inte att priserna till slutanvändare genomgående var högre. Under dessa omständigheter avvisas begäran och de preliminära avgöranden som anges i skäl 83 i förordningen om preliminär tull bekräftas.

- (71) Därför bekräftas de preliminära avgöranden som anges i skälen 81 och 83–88 i förordningen om preliminär tull, med undantag för de ändringar som anges ovan.

c) *Dumpningsmarginal*

- (72) I enlighet med artikel 2.11 i grundförordningen jämfördes det vägda genomsnittliga normalvärdet för varje slag av den berörda produkten med det vägda genomsnittliga exportpriset för varje motsvarande slag.

- (73) Efter en översyn av beräkningarna fastställdes slutgiltigt följande dumpningsmarginaler, uttryckta i procent av importpriset cif vid gemenskapens gräns före tull:

— Celik Halat ve Tel Sanayii A.S: 55,2 %

— Has Celik ve Halat San Tic A.S: 17,8 %.

- (74) I avsaknad av nya uppgifter i detta avseende bekräftas den metod som anges i skäl 91 i förordningen om preliminär tull för fastställande av dumpningsmarginalen för övriga företag. På de grundvalen fastställdes den slutgiltiga dumpningsmarginalen för övriga företag till samma nivå som den högsta marginalen för samarbetsvilliga företag, dvs. 55,2 %.

7. Rysland

a) Allmänna aspekter

i) Analys av marknadsekonomisk status

- (75) I avsaknad av nya uppgifter i detta avseende bekräftas avgörandet att en rysk exporterande tillverkare betraktades som icke-samarbetsvillig under undersökningen. Efter offentliggörandet av förordningen om preliminär tull lämnade de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna synpunkter på fastställandet av marknadsekonomisk status och upprepade huvudsakligen synpunkter som lämnats tidigare, efter underrättelsen om det föreslagna fastställandet av marknadsekonomisk status, och som besvarats i samband med underrättelsen om de preliminära avgörandena. Det bör noteras att eftersom JSC ChSPZ redan haft tillfälle att lämna synpunkter efter underrättelsen om det föreslagna fastställandet av marknadsekonomisk status, och eftersom dessa synpunkter inte gav upphov till några nya omständigheter eller överväganden som skulle kullkasta kommissionens avgöranden, fortsätter fastställandet av marknadsekonomisk status i enlighet med artikel 2.7 c i grundförordningen att gälla under hela undersökningen. Invändningarna efter offentliggörandet av förordningen om preliminär tull skulle inte heller ha påverkat fastställandet av marknadsekonomisk status.
- (76) Den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren invände mot avslaget på sin ansökan om behandling som ett företag som är verksamt under marknadsekonomiska förhållanden (nedan kallat marknadsekonomisk status) av tre huvudsakliga skäl. Företaget hävdade att i) det faktum att tidsfristen på tre månader för fastställandet inte iakttagits stred mot dess rättsliga förväntningar, dess rätt till svaromål och god förvaltningspraxis, ii) begäran om ett fullständigt svar på frågeformuläret rörande dumpning (inbegripet uppgifter som är relevanta för fastställandet av normalvärdet) innebar en onödig arbetsbörda för företaget, och iii) fastställandet av marknadsekonomisk status grundade sig på en felaktig tolkning av artikel 2.7 c i grundförordningen och en felaktig tolkning eller analys av sökandens faktiska situation. Enligt företaget utgjorde exempelvis kostnader som inte i stort sett återspeglade marknadsvärden inte några viktiga indata. Företaget hade en enda uppsättning räkenskaper (nämligen den uppsättning som ställs samman enligt rysk lagstiftning). Företagets räkenskaper hade varit föremål för en självständig revision i överensstämmelse med internationella redovisningsnormer och olikheter mellan ryska och internationella redovisningsnormer skulle kunna leda till en justering eller en förlikning snarare än till ett avvisande av ansökan om marknadsekonomisk status. Betalningar genom skuldavskrivning under undersökningsperioden hade varit ytterst ovanliga, de hade skett på grundval av verkliga marknadsvärden, avsåg mindre kostnader som inte hänförde sig till den berörda produkten, och kunde inte betecknas som byteshandel eller kompensationshandel.
- (77) Fastän det inte bestrids att kommissionen inte kunde slutföra fastställandet av marknadsekonomisk status inom tre månader från inledandet av undersökningen, underrättades företaget om avgörandena så snart kommissionen kunde göra detta enligt god förvaltningspraxis. Företagets rätt till svaromål och dess förväntningar att det skulle kunna lämna synpunkter på varje förslag och relevanta upplysningar för fastställandet påverkades inte på något sätt, eftersom företaget uppmanades att lägga fram sina synpunkter och eventuella motargument rörande det föreslagna fastställandet av marknadsekonomisk status och beviljades en skälig tidsfrist för detta. Företaget uppmanades även att lämna synpunkter på valet av jämförbart land. Som nämnts ovan gav de synpunkter som mottogs som svar på underrättelsen om fastställandet av marknadsekonomisk status inte upphov till några nya omständigheter och överväganden som skulle kunna kullkasta kommissionens avgöranden.
- (78) Kommissionen ansåg det önskvärt att begära ett fullständigt svar på frågeformuläret för att göra det möjligt för den att fastställa normalvärdet på grundval av uppgifter från företaget i händelse av att det var motiverat att bevilja marknadsekonomisk status. När det gäller arbetet med att besvara frågeformuläret borde en del av de uppgifter som krävdes för att besvara det även ha ingått i ansökan om marknadsekonomisk status. I alla händelser togs det vederbörlig hänsyn till företagets särskilda förhållanden och företaget beviljades två förlängningar på vardera en vecka av den ursprungliga tidsfristen.
- (79) Tvärtemot företagets uppgifter avslöjade kontrollbesöket på platsen och förklaringar som lämnats av företaget i själva verket att kostnaderna för flera viktiga insatsvaror inte i stort sett återspeglade marknadsvärdet. Det är viktigt att notera att företaget hade metämn en uppsättning räkenskaper. Det lämnade in i) räkenskaper som var utarbetade i amerikanska dollar och sammanställda enligt internationella redovisningsnormer, men inte reviderade och ii) räkenskaper som reviderats enligt ryska normer, vilka skilde sig från internationellt accepterade redovisningsnormer. Fastän företaget vid flera tillfällen tillfrågats lämnade det inte någon förklaring till hur skillnaderna mellan dessa olika uppsättningar av räkenskaper skulle kunna stämmas av och företaget kunde således inte bevisa att det fanns en enda uppsättning räkenskaper. Dessutom lämnades ingen bevisning för att räkenskaperna varit föremål för en självständig revision enligt internationella redovisningsnormer. Förekomsten av ett flertal trepartstransaktioner nämndes i de räkenskaper för 1998 som var upprättade i amerikanska dollar. Företaget kunde inte lämna sådana räkenskaper för 1999 så att det kunde fastställas om metoden hade upphört under undersökningsperioden, och för ett betydande antal transaktioner (kostnad för användning av mark 1999, vattenförsörjning, dvs. allmänna kostnader som hänför sig till alla produkter) konstaterade kommissionen att betalningarna delvis hade gjorts av ett annat företag eller klarats upp ömsesidigt, en metod som företaget erkände att det använde.

- ii) Val av jämförbart land
- (80) Efter offentliggörandet av förordningen om preliminär tull ifrågasatte den klagande valet av Sydkorea som jämförbart land i stället för Tjeckien. I tillkännagivandet om inledande betraktades det senare landet (tillsammans med Brasilien) som ett lämpligt jämförbart land. Den klagande hävdade att valet av Sydkorea gynnade ryska exporterande tillverkare, vilket visade sig genom skillnaden mellan de preliminära dumpningsmarginalerna för Ryssland och Tjeckien. Det faktum att de tjeckiska och ryska tillverkarnas kataloger erbjuder samma urval av ställinor för inhemsk försäljning och exportförsäljning skulle också kullkasta resonemanget i skäl 99 i förordningen om preliminär tull för att inte välja Tjeckien.
- (81) Samtliga berörda parter underrättades under undersökningsperioden i vederbörlig tid om skälen till att betrakta Sydkorea som ett lämpligt tredje land med marknadsekonomi. Synpunkter erhöles endast från de berörda exporterande tillverkarna, vilka godtog valet. Eftersom ingen invändning gjordes, valdes Sydkorea som lämpligt jämförbart land. Att de tjeckiska och ryska tillverkarnas kataloger innehöll samma slag av ställinor är helt ovidkommande i detta fall, eftersom det endast fanns en liten överlappning mellan de slag av ställinor som exporterades av den ryska exporterande tillverkaren till gemenskapen och de slag av ställinor som såldes av den tjeckiska samarbetsvilliga exporterande tillverkaren på dennes hemmamarknad under undersökningsperioden. Inga andra argument framfördes där Sydkoreas lämplighet som jämförbart land ifrågasattes.
- (82) Under dessa omständigheter bibehölls beslutet att använda Sydkorea som ett lämpligt jämförbart land.
- iii) Individuell behandling
- (83) I avsaknad av nya uppgifter om individuell behandling bekräftas de preliminära avgöranden som anges i skälen 101–105 i förordningen om preliminär tull.
- b) Normalvärde
- (84) Den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren hävdade att användningen av konstruerade normalvärden på ett oskäligt sätt blåste upp företagets dumpningsmarginal. Företaget föreslog att användningen av försäljningspriser på hemmamarknaden skulle utökas genom att det lättades på kraven på vissa egenskaper för att definiera olika modeller och slag av ställinor, och att antalet produktslag som säljs på den sydkoreanska marknaden och som är jämförbara med de produktslag som företaget hade exporterat till gemenskapen därigenom skulle öka.
- (85) I artikel 2.7 a i grundförordningen föreskrivs att normalvärdet vid import från länder som Ryssland skall bestämmas på grundval av priset eller det konstruerade värdet i ett tredje land med marknadsekonomi, såvida inte en exporterande tillverkare uppfyller de kriterier som anges i punkt c i samma artikel. Det var därför inte möjligt att bifalla denna begäran.
- (86) Mot bakgrund av ovanstående bekräftas de preliminära avgöranden som anges i skäl 106 i förordningen om preliminär tull.
- c) Exportpris
- (87) I avsaknad av nya uppgifter om exportpris bekräftas de preliminära avgöranden som anges i skäl 107 i förordningen om preliminär tull.
- d) Jämförelse
- (88) Den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren ifrågasatte användningen av kostnader i det jämförbara landet för att fastställa justeringarna av exportpriserna för transportkostnader och anknytande kostnader (hantering, lastning och därmed sammanhängande kostnader). Företaget hävdade att dess egna kostnader borde användas, eftersom dessa erläggs till oberoende speditörer och försäkringsbolag och därför följer marknadspriserna. Ett sådant tillvägagångssätt skulle även överensstämma med kommissionens tillvägagångssätt när det gäller justeringar av kostnader för provisioner samt förpacknings- och kreditkostnader. Som ett alternativ bad den samarbetsvilliga exporterande tillverkaren om en kontroll av eftergiften för transportkostnaden, vilken företaget ansåg vara oskälig.
- (89) Begäran om att basera justeringen på den ryska exporterande tillverkarens transportkostnader och anknytande kostnader kunde inte godtas. Denna tillverkare beviljades inte marknadsekonomisk status. Inte heller lämnades någon bevisning för att kostnaderna återspeglade marknads signaler. Eftergiften för transportkostnader grundade sig på uppgifter som inhämtats och kontrollerats i det jämförbara landet. På begäran kontrollerades resultatet på nytt och bekräftades.
- (90) Till följd av ovan nämnda begäran, och mot bakgrund av slutsatserna i föregående punkt, såg kommissionen över sitt tillvägagångssätt vad gäller förpackningskostnader och grundade justeringen på uppgifter från tillverkaren i det jämförbara landet.
- (91) Justeringarna av exportpriserna med hänsyn till krediter och provisioner förblev oförändrade, eftersom de sannolikt inte var snedvridna av den icke marknadsekonomiska miljön.
- (92) Därför bekräftas de preliminära avgöranden som anges i skälen 108 och 109 i förordningen om preliminär tull, med undantag för de ändringar som anges ovan.
- e) Dumpningsmarginal
- (93) I enlighet med artikel 2.11 i grundförordningen jämfördes det vägda genomsnittliga normalvärdet för varje slag av den berörda produkten med det vägda genomsnittliga exportpriset för varje motsvarande slag.
- (94) Efter en översyn av beräkningarna fastställdes slutgiltigt följande dumpningsmarginal, uttryckt i procent av importpriset cif vid gemenskapens gräns före tull:
— Cherepovetsky Staleprokatny Zavod: 36,1 %.

- (95) I avsaknad av nya uppgifter i det avseendet bekräftas den metod som anges i skäl 112 i förordningen om preliminär tull för fastställandet av dumpningsmarginalen för övriga företag. På den grundvalen är den slutgiltiga dumpningsmarginalen för övriga företag 50,7 %.

D. GEMENSKAPSINDUSTRIN

- (96) I avsaknad av nya uppgifter om gemenskapsindustrin bekräftas de preliminära avgöranden som anges i skälen 114–120 i förordningen om preliminär tull.

E. SKADA

1. Inhämmande av uppgifter om skada

- (97) Några berörda parter godtog inte den metod kommissionen använde för att begära uppgifter från hela gemenskapsindustrin om den berörda produkten med avseende på tillverkning, kapacitet, kapacitetsutnyttjande, försäljning, lagerhållning och sysselsättning, och att analysen av de övriga skadeindikatorerna grundade sig på ett urval av företag från gemenskapsindustrin. De hävdade att den metoden var otillräcklig för att uppfylla kommissionens skyldigheter enligt artikel 3.5 i grundförordningen.
- (98) För att komma fram till sina preliminära avgöranden bedömde kommissionen alla relevanta ekonomiska faktorer och förhållanden som har betydelse för industrins tillstånd i enlighet med artikel 3.5 i grundförordningen, och tillämpade den stickprovsmetod som beskrivs i artikel 17 i grundförordningen. Stickprovsmetoden, som är fullständigt förenlig med kraven i artikel 3.5 i grundförordningen, var nödvändig med tanke på antalet klagande eller klagomålet understödande gemenskapstillverkare och behovet att begränsa undersökningen till ett skäligt antal parter som rimligen kunde undersökas inom den tillgängliga tiden (ett stickprov med fem företag). Det bör noteras att valet av stickprov eller huruvida stickprovet var representativt inte ifrågasattes av någon berörd part.
- (99) Mot bakgrund av ovanstående bekräftas den metod som anges i skälen 123–125 i förordningen om preliminär tull.

2. Synbar förbrukning i gemenskapen

- (100) En berörd part invände mot påståendet i skäl 128 att minskningen av den synbara förbrukningen under 1999 kunde förklaras med försäljning av lager som byggts upp under 1998 av importörer eller handlare. Företaget hävdade att orsakerna till minskningen av den synbara förbrukningen var beslut av sjöfarts- och fiskerisektorerna inom gemenskapen att köpa ställinor i tredje land utan tullklarering i gemenskapen, och vissa importörers beslut att öka försäljningen av ställinor till offshoreolje-

riggar utanför gemenskapen för att undgå verkningarna av införandet av antidumpningsåtgärderna.

- (101) För det första är det viktigt att notera att ingen bevisning lämnades till stöd för detta påstående.
- (102) För det andra bör det erinras om att synbar förbrukning, dvs. volymen av den försäljning som sker från tillverkare i gemenskapen och volymen av den import till gemenskapen som har sitt ursprung i tredje land, inte nödvändigtvis återspeglar de berörda användarnas verkliga förbrukning.
- (103) Mot bakgrund av att ställinor, såsom det konstaterades i samband med den tidigare undersökningen, motsvarar en liten del av användarnas totala kostnader är det inte sannolikt att fiskeri- och sjöfartssektorerna skulle besluta om köp av ställinor på grundval av sina rutter.
- (104) Mot bakgrund av ovanstående bekräftas de preliminära avgöranden som anges i skälen 126–128 i förordningen om provisorisk tull.

3. Sammantagen bedömning av den berörda importens verkningar

- (105) I avsaknad av nya uppgifter om den sammantagna bedömningen av den berörda importens verkningar bekräftas de preliminära avgöranden som anges i skälen 129–132 i förordningen om preliminär tull.

4. Import från de berörda länderna

a) Volym och marknadsandel för den dumpade importen

- (106) Den thailändska exporterande tillverkaren hävdade att dennes export till gemenskapen var försumbar under hela skadeundersökningsperioden.
- (107) Importen av ställinor med ursprung i Thailand motsvarade 1,5 % under 1999 och 2 % under undersökningsperioden och var därför inte försumbar enligt artikel 9.3 i grundförordningen. Dessutom motsvarade den 4,6 % av gemenskapens importvolym av den berörda produkten med ursprung i tredje land under 1999 och 6,5 % under undersökningsperioden, och överskred således även det tröskelvärde på 3 % som fastställs i WTO-avtalet rörande antidumpning.
- (108) Mot bakgrund av ovanstående bekräftas de preliminära avgöranden som anges i skälen 133 och 134 i förordningen om preliminär tull.

b) Priserna för den dumpade importen

i) Prisutveckling

- (109) I avsaknad av nya uppgifter om prisutvecklingen bekräftas de preliminära avgöranden som anges i skäl 135 i förordningen om preliminär tull.

ii) Prisunderskridande

- (110) En berörd part uppgav att den dubbla omräkning som kommissionen utför – från fakturans valuta till exportlandets nationella valuta och sedan till euro strider mot artikel 2.4.1 i WTO-avtalet rörande antidumpning.
- (111) I det avseendet bör det noteras att artikel 2.4.1 i WTO-avtalet rörande antidumpning inte är relevant för beräkning av prisunderskridande utan endast för fastställande av dumpning. För att förhindra felaktigheter till följd av de två valutaomräkningarna granskades emellertid på begäran beräkningarna för alla exporterande tillverkare. Cif-värdena i de exporterande tillverkarnas valuta omräknades till euro med användande av lämpliga växelkurser.
- (112) En turkisk exporterande tillverkare hävdade att justeringen för handelsled grundade sig på ett olämpligt val av importör, eftersom den senare varken var kund till den exporterande tillverkaren eller importör av ställinor från Turkiet. Vidare hävdade företaget att nivån på justeringen var alltför låg. Till stöd för detta påstående tillhandahöll den exporterande tillverkaren ett exemplar av sina försäljningsfakturer för vissa typer av ställinor till en icke-närstående importör i gemenskapen och dennes försäljningsfakturer till kunder i gemenskapen. Vid ett senare tillfälle överlämnades även den icke-närstående importörens räkenskaper till stöd för påståendet. Den marginal som på så sätt erhöles, vilken återspeglade den sammanlagda skillnaden mellan inköp och återförsäljning, var högre än den som kommissionen använde på det preliminära stadiet.
- (113) Det bör först noteras att i avsaknad av styrkta uppgifter på denna punkt från den enda samarbetsvilliga icke-närstående importören justerades de exporterande tillverkarnas priser för skillnader i handelsled på grundval av tillgängliga uppgifter, dvs. uppgifter från en sammanlutning av importörer i gemenskapen, styrkta genom bevisning från en av dess medlemmar. I det avseendet är

det värt att notera att den icke-närstående importör som den turkiska exporterande tillverkaren föreslog kontaktades av kommissionen vid inledandet av undersökningen, men denne besvarade inte frågeformuläret och tillhandahöll inte några upplysningar. Sammanlutningen av importörer underrättades om justeringen och gjorde inga invändningar. Justeringen tog dessutom hänsyn till alla relevanta kostnader som icke-närstående importörer haft mellan importen och försäljningen fritt fabrik och den återspeglade således inte den sammanlagda marginalen mellan inköp och återförsäljning, vilket den turkiska exporterande tillverkaren hävdade. Mot bakgrund av ovanstående anses det att justeringen på det preliminära stadiet på ett korrekt sätt återspeglar skillnaderna i handelsled. Begäran avvisades följaktligen.

- (114) I motsats till kommissionens slutsats i skäl 137 i förordningen om preliminär tull hävdade några berörda parter att draghållfastheten var av stor betydelse för prissättningen och begärde att detta kriterium skulle användas för att undvika att marginalerna för prisunderskridande blåstes upp.
- (115) Även om analysen av draghållfastheten för varje produktslag på företagsnivå inte visade något märkbart prismönster, visade en jämförelse av de exporterande tillverkarnas priser med gemenskapsindustrins priser att draghållfastheten faktiskt var en faktor som påverkade priset. Prisunderskridandet räknades därför om, varvid draghållfasthet inbegreps som ett kriterium för kategoriseringen av produkterna.
- (116) Med utgångspunkt från den metod som anges i skälen 136–139 i förordningen om preliminär tull, och med beaktande av ovannämnda ändringar och rättelser av felaktigheter, återges skillnaden mellan priserna, uttryckt i procent av gemenskapsindustrins vägda genomsnittliga pris (fritt fabrik), dvs. prisunderskridandemarginalen, i förteckningen nedan.

Land	Företag	Prisunderskridandemarginal (%)
Tjeckien	ŽDB a.s.	24,1
Ryssland	Cherepovetshy Staleprokatny Zavod	41,8
Thailand	Usha Siam Steel Industries Plc.	14,2
Turkiet	Celik Halat ve Tel Sanayii A.S	16,4
	Has Celik ve Halat San Tic A.S.	27,0

5. Gemenskapsindustrins situation

a) Investeringar och kapitalanskaffningsförmåga

- (117) Några berörda parter hävdade att hänsyn inte enbart kan tas till verkningarna av investeringar med avseende på avskrivningar och den ränta som betalas för att finansiera investeringarna, utan analysen borde även omfatta kreditvärdighet, goodwill och kostnader och intäkter från användningen av finansiella medel.

- (118) Det bör noteras att en analys av kreditvärdigheten görs i skäl 153 i förordningen om preliminär tull.
- (119) Goodwill kan definieras som det tilläggsbelopp som måste betalas för att förvärva en del av eller ett helt företag som en fungerande affärsverksamhet, utöver värdet av företagets nettotillgångar (förvärvad goodwill bokförs som en tillgång). Goodwill skulle endast analyseras om avskrivningen av den hade påverkat lönsamheten, vilket inte är fallet.
- (120) En kostnads- och intäktsanalys av gemenskapsindustrins investeringar som går utöver den analys som gjorts av investeringarnas inverkan på lönsamheten ligger utanför detta förfarande.
- (121) Samma berörda parter hävdade att kommissionen under undersökningen av det tidigare antidumpningsförfarandet hade funnit att gemenskapsindustrins investeringar hade ökat väsentligt mellan 1994 och 1998, och att deras inverkan med avseende på avskrivningar och den ränta som betalats under skadeundersökningsperioden även borde analyseras.
- (122) Även om avskrivningarna under skadeundersökningsperioden ökade med 9 %, minskade avskrivningarna på anläggningar och maskiner faktiskt med 3 %, vilket visar att investeringarna inte varit överdrivna utan behövdes för att ersätta de gamla redan helt avskrivna maskinerna. Avskrivningsbeloppen återspeglar även kostnaderna för avskrivningar på investeringar som gjorts före skadeundersökningsperioden. Som angavs i skäl 152 i förordningen om preliminär tull hade ökningen av avskrivningarna en begränsad inverkan på lönsamheten.
- (123) Mot bakgrund av ovanstående bekräftas de preliminära avgöranden som anges i skälen 151–153 i förordningen om preliminär tull.

b) *Andra faktorer*

- (124) I avsaknad av nya uppgifter avseende övriga relevanta skadefaktorer bekräftas de preliminära avgöranden som anges i skälen 141–150 och 154–157 i förordningen om preliminär tull.

c) *Slutsats om skada*

- (125) På grundval av ovanstående bekräftas det att efter införandet av antidumpningsåtgärder 1999 stabiliserades situationen för gemenskapsindustrin under undersökningsperioden, även om den fortfarande var svag. Produktionen var i stort sett stabil, kapacitetsutnyttjandet låg kvar på samma nivå och lagren var i stort sett oförändrade. Även om en blygsam försäljningsökning noterades, från 66 331 ton 1999 till 67 671 ton under undersökningsperioden, ökade inte gemenskapsindustrins marknadsandel, trots att en effektiv konkurrens från de länder som omfattades av antidumpningsåtgärder hade återställts. Gemenskapsindustrins försäljningspriser förblev också på det hela taget oförändrade, trots införandet av antidumpningsåtgärder 1999.
- (126) Även om gemenskapsindustrins lönsamhet förbättrades något från en förlust på 1,4 % till breakeven under skadeundersökningsperioden, var den fortfarande så låg att gemenskapsindustrins långsiktiga bärkraft inte är säkrad.
- (127) Gemenskapsindustrin kunde därför knappast dra fördel av införandet av antidumpningsåtgärder 1999 på grund av den ökade importvolymen från de berörda länderna till priser som väsentligt underskred gemenskapsindustrins priser.
- (128) Med hänsyn till ovanstående bekräftas de preliminära avgöranden som anges i skälen 158–161 i förordningen om preliminär tull, dvs. att gemenskapsindustrin lidit väsentlig skada i den mening som avses i artikel 3 i grundförordningen.

F. ORSAKSSAMBAND

- (129) Efter underrättelsen om de preliminära avgörandena hävdade några berörda parter att det inte fanns något orsakssamband mellan den dumpade importen och den skada som gemenskapsindustrin lidit och att skadan borde tillskrivas en kombination av följande faktorer: en minskning av den synbara förbrukningen, självförvållad skada genom gemenskapsindustrins felaktiga beslut rörande investeringar och produktionskapacitet, och import från andra tredje länder, inbegripet import med ursprung i Sydkorea och Malaysia, för vilken ingen dumpning konstaterades.
- (130) Eftersom inga nya uppgifter lämnades om de övriga gemenskapstillverkarnas situation och utvecklingen av råvarupriserna, bekräftas de preliminära avgöranden som anges i skälen 172, 173 och 180–182 i förordningen om preliminär tull.

1. Den synbara förbrukningens utveckling

- (131) Några berörda parter hävdade att gemenskapsindustrins minskande försäljning och tillverkning följde trenden för den synbara förbrukningen, vilket bevisade att den senare, och inte den dumpade importen från de berörda länderna, var orsaken till den skada som gemenskapsindustrin lidit.
- (132) När det gäller den synbara förbrukningens utveckling bör det erinras om avgörandena i skälen 126–128 och 169–171 i förordningen om preliminär tull.
- (133) Även om den synbara förbrukningen ökade väsentligt 1998 (9 %) gynnade det knappast gemenskapsindustrin (2 % ökning av försäljningen till icke-närstående kunder i gemenskapen), medan de berörda länderna såg sin export till gemenskapen öka med 42 % samma år, vid en tidpunkt när inga antidumpningsåtgärder var införda. Den stora minskningen av den synbara förbrukningen 1999 (– 14 %), vilken inträffade samtidigt med införandet av antidumpningsåtgärderna, påverkade inte de berörda länderna, vilka noterade en ytterligare ökning på 89 % av exporten till gemenskapen. Detta visar tydligt att det inte är minskningen av förbrukningen som vållar gemenskapsindustrin skada, utan andra faktorer såsom den oavbrutna och stora ökningen av dumpad import med ursprung i de berörda länderna.
- (134) Mot bakgrund av ovanstående bekräftas de preliminära avgöranden som anges i skälen 169–171 i förordningen om preliminär tull.

2. Självförvållad skada genom felaktiga investeringsbeslut

- (135) Några berörda parter hävdade att gemenskapsindustrins låga lönsamhet under undersökningsperioden (0 %) berodde på felaktiga beslut från gemenskapsindustrin att öka investeringarna.
- (136) Som redan förklarats i skäl 122 ovan minskade avskrivningarna på anläggningar och maskiner med 3 % under skadeundersökningsperioden, vilket visar att investeringarna inte har varit alltför stora utan nödvändiga för att ersätta gamla och redan helt avskrivna maskiner. Den investeringen har naturligtvis ökat kapaciteten, men den var nödvändig för att gemenskapsindustrins konkurrenskraft skulle bibehållas. Gemenskapsindustrins låga lönsamhet är huvudsakligen en följd av mindre försäljningsvolym och det faktum att den varit tvungen att anpassa sina priser till priserna för den billiga, dumpade importen med ursprung i de berörda länderna.
- (137) Samma berörda parter hävdade även att vissa tillverkare inom gemenskapen hade underlåtit att positionera om sig gentemot konkurrenterna, liksom de underlåtit att investera i ny produktionsteknologi, att förnya sin produktlinje med avseende på forskning och utveckling och att rationalisera sin övergripande verksamhet.
- (138) Det konstaterades att gemenskapsindustrin investerade i ny produktionsteknik, kunde införa förändringar och rationalisera sin verksamhet. När det gäller den sista punkten bör omorganisationen av många gemenskapstillverkares tillverknings- och försäljningsverksamhet omnämnas.
- (139) Slutsatsen kan därför dras att gemenskapsindustrins situation under undersökningsperioden inte kan tillskrivas några felaktiga beslut från gemenskapsindustrins sida rörande dess investeringar.

3. Import från andra tredje länder

- (140) Beträffande andra tredje länder begärde några berörda parter att det borde säkerställas att inverkan av import från andra tredje länder inte tillskrevs importen från de berörda länderna. De ryska exporterande tillverkarna hävdade att import med ursprung i Rumänien inte bara underskred gemenskapsindustrins priser utan även deras egna priser.

a) Sydkorea och Malaysia

- (141) För importen från Sydkorea och Malaysia noterades en betydande ökning under skadeundersökningsperioden (288 %). Marknadsandelen för denna import ökade från 2,4 % 1997 till 10 % under undersökningsperioden. Det konstaterades även att deras priser, med undantag av en sydkoreansk exporterande tillverkare, underskred gemenskapsindustrins försäljningspriser under undersökningsperioden.
- (142) Även om ökningen av importen med ursprung i de berörda länderna var mindre under skadeundersökningsperioden (215 %), var deras marknadsandel under undersökningsperioden (10,8 %) fortfarande större än Sydkoreas och Malaysias. Vidare var den övergripande prisunderskridandemarginalen under undersökningsperioden för Sydkorea och Malaysia väsentligt lägre än den som konstaterats för de berörda länderna.
- (143) Gemenskapsindustrin skulle därför sannolikt ha kunnat öka sin försäljningsvolym om import inte hade dumpats från de berörda länderna, trots konkurrensen från import med ursprung i Sydkorea och Malaysia. Verkningarna av den konkurrensen var därför inte sådan att den bryter orsakssambandet mellan den dumpade importen och gemenskapsindustrins situation.

b) Andra tredje länder än Sydkorea och Malaysia

- (144) Försäljningsvolymen från andra tredje länder än de som omfattas av den aktuella undersökningen minskade med 63 % under skadeundersökningsperioden, huvudsakligen på grund av minskningen av importen från de länder som omfattas av antidumpningsåtgärderna. Marknadsandelen för andra tredje länder (ej inbegripet de berörda länderna, Sydkorea och Malaysia) minskade från 24,6 % 1997 till 9,7 % under undersökningsperioden. Bland de länder som enligt de berörda parterna hade vållat gemenskapsindustrin skada hade endast Polen och Rumänien en marknadsandel på minst 1 % under undersökningsperioden.
- (145) Under skadeundersökningsperioden minskade Polens marknadsandel från 3,3 % till 2,9 % och dess försäljningspriser per kg ökade med 23 %. I det sammanhanget kan det inte hävdas att Polen bidrog till den väsentliga skada som gemenskapen vållats.
- (146) Rumäniens marknadsandel var stabil under skadeundersökningsperioden (0,9 % 1997, 1,1 % 1998, 0,9 % 1999 och 1 % under undersökningsperioden), medan importen med ursprung i det landet ökade med 8 % från 1 398 ton 1997 till 1 510 ton under undersökningsperioden. Under skadeundersökningsperioden var priserna per kg för rumänska ställinor, med undantag för 1998, genomgående högre än de ryska exporterande tillverkarnas priser och genomgående lägre än gemenskapsindustrins priser. Med hänsyn till Rumäniens stabila marknadsandel (som var obetydlig 1997 och 1999) kan det antas att dess inverkan på gemenskapsindustrin inte var sådan att den bryter orsakssambandet mellan den berörda importen och gemenskapsindustrins situation.
- (147) Mot bakgrund av ovanstående bekräftas de preliminära avgöranden som anges i skälen 174–179 i förordningen om preliminär tull.

4. Slutsats

- (148) Även om andra faktorer, dvs. importen från Sydkorea, Malaysia och Rumänien, kan ha inverkat negativt på gemenskapsindustrins situation under undersökningsperioden, bekräftas det att denna inverkan inte var sådan att den bryter orsakssambandet mellan den dumpade importen och gemenskapsindustrins situation. Det har därför konstaterats att importen från de berörda länderna, beaktad separat, vållat gemenskapsindustrin väsentlig skada, såsom det beskrivs i skälen 164–168 i förordningen om preliminär tull.

G. GEMENSKAPENS INTRESSE

1. Inhämtande av uppgifter och gemenskapsindustrins intresse

- (149) I avsaknad av nya uppgifter om inhämtande av uppgifter och gemenskapsindustrins intresse bekräftas de preliminära avgöranden som anges i skälen 186–196 i förordningen om preliminär tull.

2. Leverantörsindustrins intresse

- (150) En berörd part hävdade att införandet av åtgärder skulle påverka råvaruleverantörerna negativt eftersom kommissionen inte tog hänsyn till de gällande antidumpningsåtgärdernas skadliga inverkan på situationen för de leverantörer av ställinor som exporterade till tillverkare i tredje land, vilka omfattades av åtgärderna.
- (151) Den enda samarbetsvilliga råvaruleverantören (tillverkare av ståltråd) uppgav att införandet av åtgärder skulle vara fördelaktigt för hans affärsverksamhet. Företaget exporterade även till tredje land, inbegripet länder som omfattades av den tidigare och den aktuella undersökningen. Slutsatserna i förordningen om preliminär tull rörande leverantörsindustrins intresse ifrågasattes inte heller av någon råvaruleverantör.
- (152) Mot bakgrund av ovanstående bekräftas de preliminära avgöranden som anges i skälen 197–201 i förordningen om preliminär tull.

3. Importörernas och handlarnas intresse

- (153) En sammanslutning av importörer hävdade att eftersom ställinor utgör den viktigaste affärsverksamheten för de flesta importörer är det således av avgörande betydelse för dem att upprätthålla en tillräcklig försäljningsvolym för att förbli lönsamma. Företaget hävdade vidare att tillverkare i gemenskapen har sina egna integrerade distributionskanaler och vägrar att sälja genom oberoende handlare. Importörernas situation kommer därför att bli alltmer oviss med hänsyn till antalet länder som omfattas av antidumpningsåtgärder.
- (154) För det första tillhandahöll berörda parter inte några nya uppgifter rörande dessa punkter som skulle kunna ändra avgörandena från det preliminära stadiet.
- (155) Det konstaterades dessutom att det fanns alternativa försörjningskällor som inte omfattades av åtgärderna, inbegripet gemenskapsindustrin. Även om det är riktigt att många tillverkare i gemenskapen har sina egna integrerade distributionskanaler, visar uppgifterna från gemenskapsindustrin att de även säljer till icke-närstående importörer eller handlare i gemenskapen. Argumentet bör därför avvisas.
- (156) En annan berörd part hävdade att åtgärderna skulle undanröja konkurrens från import till förmån för sydkoreanska och malaysiska ställinor, som skulle komma att översvämma gemenskapens marknad. Detta skulle vålla gemenskapsindustrin ytterligare skada, begränsa försörjningskällorna och diskriminera mot köpare av ställinor med ursprung i de berörda länderna.

- (157) Även om det är sannolikt att sydkoreanska och malaysiska exporterande tillverkare kommer att öka sina marknadsandelar, är det osannolikt att de kommer att översvämma gemenskapens marknad med tanke på deras nuvarande höga kapacitetsutnyttjande och det faktum att prisunderskridandet i dessa länder är mindre än prisunderskridandet i de berörda länderna (eller till och med obefintlig vad gäller en sydkoreansk exporterande tillverkare). Det är viktigt att notera att det inte förekommer någon diskriminering i detta avseende. Det har inte konstaterats att import från Sydkorea och Malaysia, till skillnad från de övriga berörda länderna, har dumpats. Argumentet bör därför avvisas.
- (158) Mot bakgrund av ovanstående bekräftas de preliminära avgöranden som anges i skälen 202–207 i förordningen om preliminär tull.

4. Användarnas intresse

- (159) I avsaknad av nya uppgifter avseende användarnas intresse bekräftas de preliminära avgöranden som anges i skälen 208–211 i förordningen om preliminär tull.

5. Slutsats om gemenskapens intresse

- (160) På grundval av ovanstående bekräftas de preliminära avgöranden som anges i skälen 212–215 i förordningen om preliminär tull, dvs. att det med tanke på gemenskapens intresse inte finns några tvingande skäl att inte införa antidumpningsåtgärder.

H. SLUTGILTIGA ANTIDUMPNINGÅTGÄRDER

1. Nivå för undanröjande av skada

- (161) På grundval av den metod som beskrivs i skälen 216–219 i förordningen om preliminär tull, och med beaktande av de ändringar som nämns i skälen 111 och 115 ovan samt rättelsen av felaktigheter, jämfördes det vägda genomsnittliga exportpriset för ställinor med gemenskapsindustrins försäljningspriser på gemenskapens marknad, justerade för att återspegla en vinstmarginal på 5 %. Skillnaden uttrycktes sedan i procent av de exporterande tillverkarnas exportpriser cif vid gemenskapens gräns.

2. Slutgiltiga antidumpningsåtgärder

- (162) Mot bakgrund av ovanstående anser kommissionen att en slutgiltig antidumpningstull bör införas på nivån för de fastställda dumpningsmarginalerna, med undantag för två företag, ett i Thailand och det andra i Turkiet, för vilka tullen, i enlighet med artikel 9.4 i grundförordningen, bör införas på nivån för skademarginalen, som i detta fall är lägre.

Land	Företag	Slutgiltig tull (i %)
Tjeckien	ŽDB a.s	30,7
	Alla övriga företag	47,1
Ryssland	Cherepovetsky Staleprokatny Zavod	36,1
	Alla övriga företag	50,7
Thailand	Usha Siam Steel Industries Plc.	24,8
	Alla övriga företag	42,8
Turkiet	Celik Halat ve Tel Sanayii A.Ş	31,0
	Has Celik ve Halat San Tic A.S.	17,8
	Alla övriga företag	31,0

3. Avslutande av förfarandet när det gäller Sydkorea och Malaysia utan införande av åtgärder

- (163) Mot bakgrund av resultaten av undersökningen rörande Sydkorea och Malaysia, och med hänsyn till att den dumpningsmarginal som konstaterats när det gäller dessa två länder understiger det tröskelvärde på 2 % som föreskrivs i artikel 9.3 i grundförordningen, bör förfarandet avslutas utan införande av antidumpningsåtgärder för import av den berörda produkten med ursprung i Sydkorea och Malaysia. Förfarandet angående import med ursprung i Sydkorea och Malaysia har avslutats genom kommissionens beslut 2001/602/EG av den 26 juli 2001 om godtagande av åtaganden som gjorts i samband med antidumpningsförfarandet avseende import av vissa linor och kablar, av järn eller stål, med ursprung i Republiken Korea, Malaysia, Ryska federationen, Konungariket Thailand och Tjeckiska republiken Turkiet samt om avslutande av förfarandet avseende import med ursprung i Republiken Korea och Malaysia ⁽¹⁾.

4. Åtaganden

- (164) Åtagandena från de exporterande tillverkarna i Tjeckien och Turkiet godtogs på det preliminära stadiet. De fastställda minimipriserna har ändrats för att återspegla de slutgiltiga undersökningsresultaten.
- (165) Efter underrättelsen om de preliminära avgörandena gjorde exporterande tillverkare i Ryssland och Thailand prisåtaganden i enlighet med artikel 8.1 i grundförordningen. De har därigenom gått med på att sälja den berörda produkten till, som lägst, priser på en nivå som innebär att de skadevällande verkningarna av dumpning undanröjs. Företagen kommer också att regelbundet lämna detaljerade uppgifter till kommissionen om sin export till gemenskapen, vilket innebär att kommissionen effektivt kommer att kunna följa upp åtagandena. Produktens art, företagens struktur och deras försäljningsmönster är vidare sådana att risken för att åtagandena kommer att kringgås är begränsad.
- (166) Åtagandena bedöms därför som godtagbara och de berörda företagen har underrättats om de huvudsakliga omständigheter, överväganden och skyldigheter på vilka godtagandet grundar sig.
- (167) För att ytterligare underlätta för kommissionen att på ett effektivt sätt följa upp att företagen fullgöra sina åtaganden bör, vid uppvisandet av begäran om övergång till fri omsättning för den behöriga tullmyndigheten, befrielse från antidumpningstull endast beviljas under förutsättning att en faktura uppvisas som innehåller åtminstone de uppgifter som föreskrivs enligt bilagan till denna förordning. Denna uppgiftsnivå är nödvändig också för att tullmyndigheterna med tillräcklig säkerhet skall kunna förvissa sig om att leveransen motsvarar beskrivningen i de kommersiella dokumenten. Om det inte uppvisas någon sådan faktura eller om denna inte svarar mot den produkt som uppvisas för tullmyndigheterna, bör i stället den tillämpliga antidumpningstullen betalas.
- (168) Det bör noteras att om åtagandet bryts eller återtogs, eller om det finns en misstanke om att det har brutits, kan enligt artikel 8.9 och artikel 8.10 i grundförordningen en antidumpningstull införas.
- (169) I enlighet med artikel 8.6 i grundförordningen fullföljdes undersökningen avseende dumpning, skada och gemenskapens intresse avseende de berörda länderna, trots godtagandet av åtaganden inom ramen för undersökningen. Åtagandena från två exporterande tillverkare i Thailand och Ryssland godtogs genom kommissionens beslut 2001/602/EG

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutgiltig antidumpningstull skall införas på import av linor och kablar, inbegripet slutet tågvirke, av järn eller stål, dock ej av rostfritt stål, med ett största tvärmått av mer än 3 mm, med eller utan anslutningar, enligt KN-nummer 7312 10 82, 7312 10 84, 7312 10 86, 7312 10 88 och 7312 10 99, med ursprung i Ryssland, Thailand, Tjeckien och Turkiet.

⁽¹⁾ Se sidan 47 i detta nummer av EGT.

2. För produkter med ursprung i de nedan förtecknade länderna skall följande satser för den slutgiltiga antidumpningstullen tillämpas på nettopriset fritt gemenskapens gräns före tull:

Land	Tullsats (%)	TARIC-tilläggsnummer
Tjeckien	47,1	A999
Ryssland	50,7	A999
Thailand	42,8	A999
Turkiet	31,0	A999

3. De ovannämnda tullsatserna skall inte tillämpas på produkter som tillverkats av nedanstående företag, för vilka följande antidumpningstullsatsers skall tillämpas:

Land	Företag	Tullsats (%)	TARIC-tilläggsnummer
Tjeckien	ŽDB a.s. Bezručova 300, 735 93 Bohumín, Tjeckien	30,7	A216
Ryssland	Open Joint Stock Company Cherepovetsky Staleprokatny Zavod Ryssland, 162600, Cherepovets, Vologda Region, ul. 50-letia Oktjabria, 1/33	36,1	A217
Thailand	Usha Siam Steel Ind. Public Company Ltd 888/116 Mahatun Plaza Building, Ploenchit Road, Bangkok 10330, Thailand	24,8	A218
Turkiet	Celik Halat ve Tel Sanayii A.Ş. Fahrettin Kerim Gokal Cad. No 14 Denizciler İş Merkezi A. Blok Kat. 1	31,0	A219
	Has Çelik ve Halat Sanayi Ticaret A.S. Hacılar Yolu 8. Km Kayseri Turkiye	17,8	A220

4. Om inget annat anges skall gällande bestämmelser rörande tullar tillämpas.

Artikel 2

1. Import som omfattas av ett av följande Taric-tilläggsnummer och som tillverkats och direkt exporterats (dvs. sänts och fakturerats) av något av de företag som nämns nedan till ett företag i gemenskapen som agerar som importör skall vara befriad från de antidumpningstullar som införs genom artikel 1, förutsatt att den sker i enlighet med punkt 2 nedan.

Land	Företag	TARIC-tilläggsnummer
Tjeckien	ŽDB a.s. Bezručova 300, 735 93 Bohumín, Tjeckien	A216
Ryssland	Open Joint Stock Company Cherepovetsky Staleprokatny Zavod Ryssland, 162600, Cherepovets, Vologda Region, ul. 50-letia Oktjabria, 1/33	A217

Land	Företag	TARIC-tilläggsnummer
Thailand	Usha Siam Steel Ind. Public Company Ltd 888/116 Mahatun Plaza Building, Ploenchit Road, Bangkok 10330, Thailand	A218
Turkiet	Celik Halat ve Tel Sanayii A.Ş. Fahrettin Kerim Gokal Cad. No 14 Denizciler İş Merkezi A. Blok Kat. 1	A219
	Has Çelik ve Halat Sanayi Ticaret A.S. Hacilar Yolu 8. Km Kayseri Turkiye	A220

2. Import som nämns i punkt 1 skall vara befriad från antidumpningstull förutsatt att
- en faktura som innefattar åtminstone de uppgifterna som anges i bilagan uppvisas för tullmyndigheterna i medlemsstaterna i samband med inlämnandet av deklARATIONEN om övergång till fri omsättning, och
 - de varor som deklarerats och uppvisas för tullen exakt motsvarar beskrivningen i fakturan.

Artikel 3

1. När det gäller import av den produkt som beskrivs i artikel 1.1, med ursprung i Thailand, Tjeckien och Turkiet, skall de belopp för vilka säkerhet ställts i form av den preliminära antidumpningstull som infördes genom kommissionens förordning (EG) nr 230/2001 av den 2 februari 2001 tas ut till den slutgiltigt införda tullsatsen. De belopp för vilka säkerhet ställts och som överskrider den slutgiltiga antidumpningstullsatsen skall frisläppas.

2. När det gäller import av den produkt som beskrivs i artikel 1.1, med ursprung i Ryssland, skall de belopp för vilka säkerhet ställts i form av den preliminära antidumpningstull som infördes genom förordning (EG) nr 230/2001 tas ut till den preliminära tullsatsen.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 2 augusti 2001.

På rådets vägnar

L. MICHEL

Ordförande

BILAGA

Uppgifter som skall anges på fakturor avseende försäljning som omfattas av ett åtagande

1. Rubriken "FAKTURA SOM MEDFÖLJER VAROR VILKA OMFATTAS AV ETT ÅTAGANDE".
 2. Namn på det företag i artikel 2.1 som utfärdat fakturan.
 3. Fakturanummer.
 4. Datum för utfärdandet av fakturan.
 5. De TARIC-tilläggsnummer enligt vilka de fakturerade varorna skall tullklaras vid gemenskapens gräns.
 6. En exakt beskrivning av varan med bland annat följande uppgifter:
 - Produktkodnummer (PCN) (enligt vad som fastställts i åtagandet från den exporterande tillverkaren i fråga).
 - Antal kardeler, antal trådar per kardel, läggningen av trådar per kardel (t.ex. standard, seal, warrington etc), egenskaper (grad av rotationsfrihet, kompakta, etc.).
 - Företagets produktkodnummer (om tillämpligt).
 - KN-nummer.
 - Kvantitet (skall anges i kilogram och längd).
 7. Beskrivning av försäljningsvillkoren, med bl.a. följande uppgifter:
 - Pris per kilogram.
 - Betalningsvillkor.
 - Leveransvillkor.
 - Sammanlagda rabatter och avdrag.
 8. Namnet på det företag som agerar som importör och till vilket fakturan utfärdas direkt av det berörda företaget.
 9. Namnet på den företrädare för företaget som har utfärdat fakturan samt följande undertecknade försäkran:

"Jag intygar härmed att försäljningen för direkt export till Europeiska gemenskapen av de varor som avses i denna faktura omfattas av och sker enligt villkoren i det åtagande som gjorts av (företag) och som godtagits av Europeiska kommissionen genom beslut 2001/602/EG. Jag försäkrar att uppgifterna i denna faktura är fullständiga och korrekta."
-

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1602/2001
av den 3 augusti 2001
om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångsriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1498/98⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de

produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 4 augusti 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 3 augusti 2001.

På kommissionens vägnar
Frederik BOLKESTEIN
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 198, 15.7.1998, s. 4.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 3 augusti 2001 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import	
0707 00 05	052	57,0	
	999	57,0	
0709 90 70	052	78,8	
	999	78,8	
0805 30 10	388	78,3	
	524	95,2	
	528	74,6	
	999	82,7	
0806 10 10	052	91,2	
	220	87,3	
	400	192,4	
	508	134,5	
	600	105,2	
	624	78,1	
	999	114,8	
	0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	90,5
		400	75,4
508		85,9	
512		91,2	
524		64,0	
528		76,2	
720		118,2	
800		199,4	
804		94,1	
999		99,4	
0808 20 50	052	114,8	
	388	72,6	
	512	65,6	
	528	68,5	
	804	122,9	
	999	88,9	
0809 20 95	052	358,2	
	400	240,4	
	404	244,0	
	999	280,9	
0809 30 10, 0809 30 90	052	125,3	
	999	125,3	
0809 40 05	052	76,8	
	064	63,0	
	066	65,1	
	094	63,7	
	624	261,2	
	999	106,0	

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2032/2000 (EGT L 243, 28.9.2000, s. 14). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1603/2001

av den 3 augusti 2001

om ändring av förordning (EG) nr 1121/2001 om fastställande av justeringskoefficienter för den referenskvantitet som skall tilldelas varje traditionell aktör inom ramen för tullkvoterna vid import av bananer

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 404/93 av den 13 februari 1993 om den gemensamma organisationen av marknaden för bananer ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 216/2001 ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 896/2001 av den 7 maj 2001 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 404/93 när det gäller importsystemet för bananer i gemenskapen ⁽³⁾, särskilt artikel 5.2 i denna, och av följande skäl:

- (1) Genom tillämpning av artikel 5.2 i förordning (EG) nr 896/2001 skall kommissionen om så krävs fastställa en justeringskoefficient för respektive aktörs referenskvantitet. Denna skall fastställas med hänsyn till de tillgängliga kvantiteterna A/B- och C- tullkvoter och med hänsyn till medlemsstaternas meddelanden om de totala referenskvantiteter som fastställts för de traditionella A/B- respektive C-aktörerna, i enlighet med artikel 4.1 och 4.2 i nämnda förordning.
- (2) Genom tillämpning av artikel 5.1 i förordning (EG) nr 896/2001 och enligt medlemsstaternas meddelanden om de traditionella A/B- respektive C-aktörernas totala referenskvantitetvolymer, har kommissionen i enlighet med förordning (EG) nr 1121/2001 ⁽⁴⁾ fastställt en justeringskoefficient för respektive aktörs referenskvantitet och för bägge kategorierna av traditionella aktörer.

- (3) Efter senare meddelande från flera medlemsstater har det visat sig att de traditionella aktörernas totala referenskvantiteter för tullkvot C uppgår till 717 416 ton. Således bör den justeringskoefficient ändras som skall tillämpas på referenskvantiteterna för alla traditionella C-aktörer. Följaktligen bör artikel 1 i förordning (EG) nr 1121/2001 ändras.
- (4) Det bör erinras om att artikel 28.2 i förordning (EG) nr 896/2001 skall tillämpas på referenskvantiteten för traditionella aktörer för andra halvåret 2001.
- (5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för bananer.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I artikel 1 i förordning (EG) nr 1121/2001 skall den justeringskoefficient som skall tillämpas på alla traditionella C-aktörer ersättas med justeringskoefficienten 0,98339.

Artikel 2

Medlemsstaternas behöriga myndigheter skall senast den 17 augusti 2001 meddela aktörer som berörs av ändringen av justeringskoefficienten enligt artikel 1.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den 4 augusti 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 3 augusti 2001.

På kommissionens vägnar

Frederik BOLKESTEIN

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 47, 25.2.1993, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 31, 2.2.2001, s. 2.

⁽³⁾ EGT L 126, 8.5.2001, s. 6.

⁽⁴⁾ EGT L 153, 8.6.2001, s. 12.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1604/2001**av den 3 augusti 2001****om fastställande av i vilken utsträckning sådana ansökningar om importlicenser skall beviljas som lämnats in i enlighet med förordning (EG) nr 1143/98 angående import av kor och kvigor av vissa berggraser**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1143/98 av den 2 juni 1998 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för en tullkvot för kor och kvigor av vissa berggraser som inte är slaktboskap med ursprung i vissa länder och om ändring av förordning (EG) nr 1012/98 ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1096/2001 ⁽²⁾, särskilt artikel 5.1 i denna, och av följande skäl:

- (1) I artikel 2.2 i förordning (EG) nr 1143/98 föreskrivs att de kvantiteter som avsätts till traditionella importörer fördelas i förhållande till importen för perioden 1 juli 1997–30 juni 2000.
- (2) Ifråga om de aktörer som avses i artikel 2.3 i denna förordning skall fördelningen av de kvantiteter som är tillgängliga för dem ske i förhållande till de ansökta kvantiteterna. Eftersom de ansökta kvantiteterna över-

stiger de tillgängliga finns det anledning att fastställa en enhetlig procentsats för nedsättning av kvantiteterna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Alla ansökningar om importlicens som inlämnats i enlighet med bestämmelserna i förordning (EG) nr 1143/98 skall godkännas upp till följande kvantiteter:

- a) 25,9122 % av de kvantiteter som importerats under perioden 1 juli 1997–30 juni 2000 för de importörer som avses i artikel 2.1 a i förordning (EG) nr 1143/98.
- b) 3,3942 % av de kvantiteter som de operatörer som avses i artikel 2.1 b i förordning (EG) nr 1143/98 ansökt om.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 4 augusti 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 3 augusti 2001.

På kommissionens vägnar

Frederik BOLKESTEIN

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 159, 3.6.1998, s. 14.

⁽²⁾ EGT L 150, 6.6.2001, s. 33.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1605/2001
av den 3 augusti 2001
om ändring av förordning (EG) nr 1420/2001 om begränsning av giltighetstiden för exportlicenser
för vissa bearbetade produkter av spannmål

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 9 i denna,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1162/95 av den 23 maj 1995 om särskilda tillämpningsföreskrifter för systemet med import- och exportlicenser för spannmål och ris ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 409/2001 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 7.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EG) nr 1420/2001 av den 12 juli 2001 om begränsning av giltighetstiden för exportlicenser för vissa bearbetade produkter av spannmål ⁽⁵⁾, fastställs den 14 september 2001 som sista datum för inlämnande av ansökningar om exportlicens. Detta datum medför att det är praktiskt omöjligt att utnyttja sådana licenser där ansökan lämnats in mellan den 15 september och den 20 september 2001 med

hänsyn till den tidsfrist på tre arbetsdagar som anges i artikel 7.3 i förordning (EG) nr 1162/95.

- (2) Datumet den 14 september 2001 bör därför ersättas med datumet 7 september 2001.
- (3) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I förordning (EG) nr 1420/2001 skall artikel 1.1 ersättas med följande:

”1. Trots bestämmelserna i artikel 7.1 i förordning (EG) nr 1162/95 skall giltighetstiden för exportlicenser för de produkter som anges i bilagan för vilka ansökningar har lämnats in från och med den dag denna förordning träder i kraft till och med den 7 september 2001, begränsas till den 15 september 2001.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 4 augusti 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 3 augusti 2001.

På kommissionens vägnar

Frederik BOLKESTEIN

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 117, 24.5.1995, s. 2.

⁽⁴⁾ EGT L 60, 1.3.2001, s. 27.

⁽⁵⁾ EGT L 191, 13.7.2001, s. 27.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2001/43/EG

av den 27 juni 2001

om ändring av rådets direktiv 92/23/EEG om däck och däckmontering på motorfordon och släpvagnar till dessa fordon

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 95 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag (¹),

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande (²),

enligt förfarandet i artikel 251 i fördraget (³), mot bakgrund av det gemensamma utkast som godkändes av förlikningskommittén den 21 mars 2001 och

med beaktande av följande:

- (1) Åtgärder bör vidtas för att säkerställa att den inre marknaden fungerar smidigt.
- (2) Rådets direktiv 92/23/EEG av den 31 mars 1992 om däck och däckmontering på motorfordon och släpvagnar till dessa fordon (⁴) är ett av de särdirektiv inom förfarandet för gemenskapsgodkännande som infördes med rådets direktiv 70/156/EEG av den 6 februari 1970 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om typgodkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon (⁵). Bestämmelserna i direktiv 70/156/EEG om system, komponenter och separata tekniska enheter är alltså tillämpliga på det här direktivet.
- (3) För genomförandet av särskilt artiklarna 3.4 och 4.3 i direktiv 70/156/EEG bör varje särdirektiv i en bilaga därtill innehålla mallar för informationshandlingar och typgodkännandeintyg utarbetade i enlighet med bilaga VI till direktiv 70/156/EEG i syfte att datorisera typgodkännandet. Typgodkännandeintyget i direktiv 92/23/EEG måste därför ändras.
- (4) Enligt artikel 4.2 i rådets direktiv 92/97/EEG av den 10 november 1992 om ändring av direktiv 70/157/EEG om tillåten ljudnivå och avgassystemet för motorfordon (⁶) föreskrivs att beslut om efterföljande åtgärder, särskilt avsedda att förena säkerhetskrav med behovet att begränsa det buller som uppkommer vid kontakten mellan däck och vägbanan, kommer att antas på grundval

av förslag från kommissionen, som kommer att ta hänsyn till de studier och den forskning som skall utföras beträffande denna bullerkälla.

- (5) En realistisk och reproducerbar metod som gör det möjligt att mäta det ljud som uppstår vid däckens kontakt med vägbanan har tagits fram. Denna mätmetod har därefter legat till grund för en studie som genomförts för att fastställa ett numeriskt värde på ljudnivån med avseende på vägbuller som uppstår från olika typer av däck monterade på olika typer av motorfordon.
- (6) Vid fastställandet av kraven för vägbanebuller måste det beaktas att däck är utformade för att ta hänsyn till olika parametrar avseende säkerhet och miljö och att en begränsning av en parameter kan påverka de övriga parametrarna. Vid fastställandet av kraven för körbuller måste det också beaktas att det pågår en utveckling av internationella standarder som avser vägbanor inom ramen för Internationella standardiseringsorganisationen (ISO) och standarder som avser däckets hållbarhet och säkerhetskrav inom ramen för Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europa.
- (7) Direktiv 92/23/EEG bör ändras i enlighet därmed.
- (8) De åtgärder som krävs för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter (⁷).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 92/23/EEG ändras på följande sätt:

1. "EEG-typgodkännande för komponent" och "EEG-typgodkännande" skall genomgående ersättas med termen "EG-typgodkännande".
2. Artikel 1 första strecksatsen skall ha följande lydelse:

— däck: varje nytt luftfyllt däck, även vinterdäck med hål för dubbar, i original eller som reservdäck, som är avsedda för montering på fordon som omfattas av direktiv 70/156/EEG. Denna definition omfattar inte vinterdäck med dubbar,"

(¹) EGT C 30, 28.1.1998, s. 8.

(²) EGT C 235, 27.7.1998, s. 24.

(³) Europaparlamentets yttrande av den 18 februari 1998 (EGT C 80, 16.3.1998, s. 90), rådets gemensamma ståndpunkt av den 13 april 2000 (EGT C 195, 11.7.2000, s. 16) och Europaparlamentets beslut av den 7 september 2000 (EGT C 135, 7.5.2001, s. 254). Europaparlamentets beslut av den 31 maj 2001 och rådets beslut av den 5 juni 2001.

(⁴) EGT L 129, 24.5.1992, s. 95. Direktivet ändrat genom 1994 års anslutningsakt.

(⁵) EGT L 42, 23.2.1970, s. 1. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentet och rådets direktiv 2000/40/EG (EGT L 203, 10.8.2000, s. 9).

(⁶) EGT L 371, 19.12.1992, s. 1.

(⁷) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

3. Följande artikel skall införas:

"Artikel 1a

1. Kraven i bilaga 5 skall tillämpas på däck avsedda för montering på fordon som togs i bruk den 1 oktober 1980 eller senare.
2. Kraven i bilaga 5 skall inte tillämpas på
 - a) däck avsedda för hastigheter under 80 km/h,
 - b) däck med en nominell fälgdiameter som är högst 254 mm (eller kod 10) eller minst 635 mm (kod 25),
 - c) reservdäck av T-typ för tillfälligt bruk enligt definitionen i punkt 2.3.6 i bilaga 2,
 - d) däck som är konstruerade endast för montering på fordon som registrerats för första gången före den 1 oktober 1980."
4. Artikel 2 skall ersättas med följande:

"Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall bevilja EG-typgodkännande enligt de villkor som anges i bilaga 1 med avseende på varje däcktyp som uppfyller kraven i bilaga 2 och skall tilldela dessa EG-typgodkännandenummer som anges i bilaga 1.
2. Medlemsstaterna skall bevilja EG-typgodkännande enligt de villkor som anges i bilaga 1 med avseende på varje däcktyp som uppfyller kraven i bilaga 5 och skall tilldela dessa EG-typgodkännandenummer som anges i bilaga 1.
3. Medlemsstaterna skall bevilja EG-typgodkännande för alla fordon, med avseende på deras däck, i enlighet med villkoren i bilaga 3 när dessa däck (även reservdäck, om tillämpligt) uppfyller kraven i bilaga 2 samt kraven avseende fordon i bilaga 4, och tilldela varje sådant fordon ett EG-typgodkännandenummer som anges i bilaga 3."
5. Förteckningen över bilagor samt bilagorna skall ändras i enlighet med bilagan till det här direktivet.
6. Följande artikel skall införas:

"Artikel 10a

1. Från och med den 4 februari 2003 får medlemsstaterna inte
 - a) vägra att bevilja EG-typgodkännande eller nationellt typgodkännande för en fordonstyp eller däcktyp, eller
 - b) förbjuda att fordon registreras, saluförs eller tas i bruk eller att däck saluförs, tas i bruk eller användsav skäl som hänför sig till däcken och monteringen av dem på nya fordon, om fordonen eller däcken uppfyller kraven i detta direktiv, ändrat enligt direktiv 2001/43/EG (*).
2. Från och med den 4 augusti 2003 får medlemsstaterna inte längre bevilja EG-typgodkännande och skall vägra att bevilja nationellt typgodkännande för sådana däcktyper som

omfattas av det här direktivet och som inte uppfyller kraven i detta direktiv, ändrat genom direktiv 2001/43/EG.

3. Från och med den 4 februari 2004 får medlemsstaterna inte längre bevilja EG-typgodkännande eller nationellt godkännande för någon typ av fordon, av skäl som hänför sig till dess däck eller monteringen av dem, om kraven i detta direktiv, ändrat genom direktiv 2001/43/EG, inte är uppfyllda.

4. Från och med den 4 februari 2005 skall medlemsstaterna

a) betrakta intyg om överensstämmelse som åtföljer nya fordon i enlighet med bestämmelserna i direktiv 70/156/EEG som inte längre giltiga med avseende på artikel 7.1 i det direktivet, om kraven i detta direktiv, ändrat genom direktiv 2001/43/EG, inte är uppfyllda, och

b) vägra att registrera nya fordon som inte uppfyller kraven i detta direktiv, ändrat genom direktiv 2001/43/EG, eller förbjuda att de saluförs eller tas i bruk.

5. Från och med den 1 oktober 2009 skall bestämmelserna i detta direktiv, ändrat genom direktiv 2001/43/EG, tillämpas, med avseende på artikel 7.2 i direktiv 70/156/EEG, för alla däck som omfattas av det här direktivets tillämpningsområde, med undantag för däck i klass C1d och C1e för vilka bestämmelserna skall tillämpas från och med den 1 oktober 2010 respektive från och med den 1 oktober 2011.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/43/EG av den 27 juni 2001 om ändring av rådets direktiv 92/23/EEG om däck och däckmontering på motorfordon och släpvagnar till dessa fordon (EGT L 211, 4.8.2001, s. 25)."

Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 4 augusti 2002. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

De skall tillämpa bestämmelserna senast den 4 februari 2003.

2. När en medlemsstat antar de bestämmelser som avses i punkt 1 skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

3. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

1. Senast den 4 augusti 2003 skall i enlighet med det förfarande som avses i artikel 4.2 en ändring antas av direktiv 92/23/EEG för att införa väggreppsprovning för däck.

2. Mot bakgrund av de erfarenheter som vunnits från införandet av gränsvärden för däckbuller skall kommissionen inom 36 månader efter det att detta direktiv har trätt i kraft att lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet angående huruvida och i vilken utsträckning den tekniska utvecklingen medger, utan att äventyra säkerheten, att de gränsvärden som anges i bilaga V, punkt 4.2.1, kolum B och C, till direktiv 92/23/EEC, såsom det ändrats genom detta direktiv, införs. På grundval av denna rapport skall kommissionen inom 12 månader föreslå en ändring av direktiv 92/23/EEG, för att införa bestämmelser om säkerhet, miljö och rullmotstånd.

Artikel 4

1. Kommissionen skall biträdas av den kommitté för anpassning till teknisk utveckling som inrättats genom artikel 13 i direktiv 70/156/EEG (nedan kallad kommittén).

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 5

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 6

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Luxemburg den 27 juni 2001.

På Europaparlamentets vägnar

N. FONTAINE

Ordförande

På rådets vägnar

B. ROSENGREN

Ordförande

BILAGA

1. Förteckningen över bilagor skall ha följande lydelse:

"BILAGA I	Administrativa bestämmelser för EG-typgodkännande av däck
Tillägg 1	Informationshandling om EG-typgodkännande för däck
Tillägg 2	EG-typgodkännandeintyg (däck)
Tillägg 3	Informationshandling om EG-typgodkännande för däck avseende däck/vägbanebuller
Tillägg 4	EG-typgodkännandeintyg för däck (däck/vägbanebuller)
BILAGA II (1)	Krav på däck
Tillägg 1	Förklarande figur
Tillägg 2	Symbolförteckning över belastningsindex (li) och motsvarande maxbelastning
Tillägg 3	Däckmärkningens utförande
Tillägg 4	Förhållandet mellan tryckindex och tryckenheter
Tillägg 5	Mätfälg, ytterdiameter och sektionsbredd på däck med vissa dimensionsangivelser
Tillägg 6	Mätmetod för däckdimensioner
Tillägg 7	Förfarande för belastnings- och hastighetsprovning
Tillägg 8	Belastningsförmåga beroende av hastigheten
BILAGA III	Administrativa bestämmelser för typgodkännande av fordon med avseende på däckmonteringen
Tillägg 1	Informationshandling för fordon
Tillägg 2	EG-typgodkännandeintyg för fordon
BILAGA IV	Krav på fordon med avseende på däckmonteringen
BILAGA V	Däck/vägbanebuller
Tillägg 1	Metod för att mäta ljudnivån från däck/vägbana. 'Föribirullningsmetod'
Tillägg 2	Provningsrapport
BILAGA VI	Specifikationer för mätningområdet

(1) De tekniska kraven för däck motsvarar dem i förordning nr 30 och 54 från Ekonomiska kommissionen för Europa (UN/ECE)."

2. Bilaga I skall ersättas med följande bilaga:

"BILAGA I

ADMINISTRATIVA BESTÄMMELSER FÖR EG-TYPGODKÄNNANDE AV DÄCK

1. ANSÖKAN OM EG-TYPGODKÄNNANDE FÖR DEN DÄCKTYP
- 1.1 Ansökan om EG-typgodkännande för en däcktyp i enlighet med artikel 3.4 i direktiv 70/156/EEG skall lämnas in av däcktillverkaren.
 - 1.1.1 Ansökan om EG-typgodkännande i enlighet med bilaga II skall åtföljas av en beskrivning i tre exemplar av däcktypen enligt informationshandlingen i tillägg 1.
 - 1.1.1.1 Ansökan skall åtföljas av en ritning eller ett representativt fotografi, båda i tre exemplar, som visar däcktypens slitbanemönster, och en ritning av en genomskärning på det luftfyllda däcket monterat på mätfälgen där de relevanta dimensionerna för däcktypen framgår (se punkterna 6.1.1 och 6.1.2 i bilaga II).
 - 1.1.1.2 Ansökan skall åtföljas antingen av provningsrapporten från den utsedda tekniska tjänsten eller av prov-exemplar till ett antal som godkännandemyndigheten får avgöra.
 - 1.1.2 Ansökan om EG-typgodkännande i enlighet med bilaga V skall åtföljas av en beskrivning i tre exemplar av däcktypen enligt informationshandlingen i tillägg 3.
 - 1.1.2.1 Ansökan skall åtföljas av ritningar, skisser eller fotografier (alla i tre exemplar) av de slitbanemönster som är representativa för däcktypen.

- 1.1.2.2 Ansökan skall även åtföljas antingen av provningsrapporten från den utsedda tekniska tjänsten eller av provexemplar till ett antal som godkännandemyndigheten får avgöra.
- 1.2 Tillverkaren kan ansöka om att EG-typgodkännandet utvidgas till att även.
- 1.2.1 omfatta ändrade däcktyper för typgodkännande enligt bilaga II och/eller.
- 1.2.2 omfatta ytterligare däckdimensionsbeteckningar och/eller ändrade varubeteckningar eller tillverkarens handelsbeteckningar och/eller slitbanemönster för typgodkännanden enligt bilaga V.
- 1.3 Till och med den 31 december 2005 får godkännandemyndigheten godkänna däcktillverkarens laboratorier såsom godkända provlaboratorier i enlighet med artikel 14.1 i direktiv 70/156/EEG.
2. MÄRKNINGAR
- 2.1 De provexemplar av en däcktyp som lämnas in för EG-typgodkännande skall vara tydligt och outplånligt märkta med sökandens varumärke eller firmabeteckning och skall ha tillräckligt utrymme för inspektionen av EG-typgodkännandemärket enligt kraven i punkt 4 i denna bilaga.
3. EG-TYPGODKÄNNANDE
- 3.1. EG-typgodkännande enligt artikel 4 i direktiv 70/156/EEG beviljas och ett EG-typgodkännandenummer tilldelas varje däcktyp som lämnas in för godkännande i enlighet med punkt 1.1.1 ovan om den uppfyller kraven i bilaga II.
- 3.1.1 Godkännande, utvidgning, vägran att bevilja eller återkallande av godkännande samt definitivt upphörande av tillverkningen av en däcktyp enligt bilaga II skall meddelas medlemsstaterna i enlighet med artikel 4.6 i direktiv 70/156/EEG.
- 3.1.2 EG-typgodkännande enligt artikel 4 i direktiv 70/156/EEG beviljas och ett EG-typgodkännandenummer tilldelas varje däcktyp som lämnas in för godkännande i enlighet med punkt 1.1.2 ovan om den uppfyller kraven i bilaga V.
- 3.2.1 Godkännande, utvidgning, vägran att bevilja eller återkallande av godkännande samt definitivt upphörande av tillverkningen av en däcktyp enligt bilaga V skall meddelas medlemsstaterna i enlighet med artikel 4.6 i direktiv 70/156/EEG.
- 3.3 Ett EG-typgodkännandenummer tilldelas varje godkänd däcktyp. En och samma medlemsstat får inte tilldela en annan däcktyp samma nummer. I synnerhet skall EG-typgodkännandenummer som tilldelats enligt bilaga II skilja sig från dem som tilldelats enligt bilaga V.
4. EG-TYPGODKÄNNANDEMÄRKNING
- 4.1 Varje däck som överensstämmer med en däcktyp för vilken EG-typgodkännande har beviljats enligt detta direktiv skall vara försett med EG-typgodkännandemärke.
- 4.2 EG-typgodkännandemärkningen utgörs av en rektangel som omger den gemena bokstaven 'e' följt av de siffror som anger vilken medlemsstat som har utfärdat typgodkännandet enligt bilaga VII till direktiv 70/156/EEG. EG-typgodkännandenumret består av det typgodkännandenummer som framgår av det ifyllda intyget för denna typ, föregånget av två siffror: '00' för däck för nyttofordon och '02' för personbilsdäck.
- 4.2.1 Den rektangel som utgör EG-typgodkännandemärkningen skall vara minst 12 mm lång och minst 8 mm hög. Bokstäver och siffror skall vara minst 4 mm höga.
- 4.3 EG-typgodkännandemärket och -numret, liksom ytterligare märkning enligt kraven i avsnitt 3 i bilaga II, det senare för typgodkännande i enlighet med bilaga II, skall placeras i enlighet med föreskrifterna i den punkten.
- 4.4 Typgodkännandenummer som tilldelats enligt bilaga V skall följas av bokstaven 's', där 's' betecknar 'sound' (ljud).
- 4.5 Ett exempel på EG-märkning ges nedan:

e 24

00479

e 3

00687-s

Ett däck med den EG-typgodkännandemärkning som visas ovan är ett nyttofordon (00), som uppfyller EG-kraven (e) för vilket EG-typgodkännandemärkning har beviljats i Irland (24) med numret 479 enligt bilaga 2 och Italien (3) med numret 687-s enligt bilaga V.

Anmärkning: Numren '479' och '687' (EG-typgodkännandenummer), numret 24 och siffran 3 (bokstäver och nummer för den medlemsstat som har beviljat EG-godkännandet) är enbart vägledande.

Godkännandenumret skall placeras nära rektangeln och får vara ovanför, under, till vänster eller till höger. Tecknen i godkännandenumret skall alla stå på samma sida om 'e' och vara riktade åt samma håll.

5. ÄNDRING AV EN DÄCKTYP
 - 5.1 Om en däcktyp som godkänts enligt bilaga II eller bilaga V har ändrats gäller bestämmelserna i artikel 5 i direktiv 70/156/EEG.
 - 5.2 En ändring i ett däckslitbanemönster, när det gäller typgodkännande enligt bilaga II, kräver inte att de provningar som föreskrivs i bilaga II görs om.
 - 5.3 I det fall då tillägg av däckdimensionsbeteckningar eller varumärken görs till en däckserie som typgodkänts enligt bilaga V, skall krav på omprovning avgöras av typgodkännandemyndigheten.
 - 5.4 I det fall då en ändring görs av ett däckslitbanemönster i en däckserie som godkänts enligt bilaga 5, skall ett representativt urval provas om, såvida inte typgodkännandemyndigheten är övertygad om att ändringen inte påverkar däck/vägbanebullret.
6. ÖVERENSSTÄMMELSE MED GODKÄND TYP
 - 6.1 De allmänna reglerna för kontroll av överensstämmelse med godkänd typ skall antas i enlighet med bestämmelserna i artikel 10 i direktiv 70/156/EEG.
 - 6.2 Särskilt när kontroller som utförs enligt tillägg 1 till bilaga V för att kontrollera överensstämmelsen med godkänd typ visar att bullret från det provade däckets inte överskrider gränsvärdena i punkt 4.2 i bilaga V med mer än 1 dB(A) skall tillverkningen anses överensstämma med kraven i punkt 4 i bilaga V."
3. Rubriken på tillägg 1 till bilaga 1 skall ha följande lydelse:

"Tillägg 1

INFORMATIONSHANDLING Nr ... OM EG-TYPGODKÄNNANDE FÖR EN DÄCKTYP

(Bilaga 2 i direktiv 92/23/EEG)"
4. Rubriken på tillägg 2 till bilaga I skall ha följande lydelse:

"Tillägg 2

EG-TYPGODKÄNNANDEINTYG

(däck)

MALL

(största format: A4 (210 mm × 297 mm))"
5. I tillägg 2 till bilaga I under punkten "Information angående" skall följande strecksatser läggas till:

"— återkallat typgodkännande (!)

— upphörande av tillverkningen (!)"
6. Följande nya tillägg skall läggas till i bilaga I:

Tillägg 3

**INFORMATIONSHANDLING Nr ... OM EG-TYPGODKÄNNANDE FÖR DÄCK AVSEENDE DÄCK/VÄGBANE-
NEBULLER**

(Bilaga V till direktiv 92/23/EEG)

Följande information skall i tillämpliga delar lämnas in i tre exemplar försedd med en innehållsförteckning. Eventuella ritningar skall vara tillräckligt detaljrika och bifogas i lämplig skala i A4-format eller vikta till denna storlek. För mikroprocessorstyrda funktioner skall lämpliga prestandauppgifter lämnas in.

1. ALLMÄNT

1.1 Tillverkarens namn:

1.2 Sökandens namn och adress:

1.3 Tillverkningsanläggningens/anläggningarnas adress(er):

1.4 Varubeteckningar, handelsbeteckning(ar) eller varumärke(n) som skall användas för begärt typgodkännande av en viss däcktyp.

2. DÄCK

2.1 Däckkategorier: (klass C1, klass C2 eller klass C3).

2.2 Användningsområde: (normal-, snö- eller specialdäck).

2.3 Specifikation av de väsentliga egenskaperna med avseende på däck/vägbanebuller för det (de) slitbanemönster som skall användas för det valda intervallet av däckstorlekar. Detta kan ske i form av skiss, fotografi eller beskrivning men måste ge typgodkännandemyndigheten eller den tekniska tjänsten tillräckligt underlag för att kunna avgöra om senare ändringar av de väsentliga egenskaperna kommer att medföra negativa effekter för däck/vägbanebuller.

Anmärkning: Effekterna av smärre ändringar av slitbanemönstret eller däcksuppbyggnaden för däck/vägbanebuller kommer att avgöras vid kontroll av överensstämmelse med den godkända typen.

2.4 Däckuppbyggnad.

2.5 Lista över beteckningar för slitbanemönster:

(ange för varje varumärke eller varubeteckning och handelsbeteckning en lista över däckbeteckningar enligt punkt 2.17 i bilaga II till direktiv 92/23/CEE med tillägg av beteckningarna "Reinforced" eller "Extra Load", om det är tillämpligt för däck i klass C1).

Tillägg 4

EG-TYPGODKÄNNANDEINTYG
(däck/vägbanebuller)

MALL

(största format: A4 (210 × 297 mm))

Myndighetens stämpel

Meddelande om

- typgodkännande ⁽¹⁾
- utvidgat typgodkännande ⁽¹⁾
- vägrat typgodkännande ⁽¹⁾
- återkallat typgodkännande ⁽¹⁾
- upphörande av tillverkningen ⁽¹⁾

av en däcktyp med avseende på bilaga V till direktiv 92/23/EEG, senast ändrat genom direktiv .../.../EG, om däck/vägbanebullar.

EG-typgodkännande nr: Utvidgning nr:

AVSNITT I

0. **Allmänt**

- 0.1 Tillverkarens namn:
- 0.2 Sökandens namn och adress:
- 0.3 Tillverkningsanläggningens/anläggningarnas adress(er)

AVSNITT II

1. **Ytterligare information**

- 1.1 Varubeteckningar och handelsbeteckning(ar):
- 1.2 Däckkategorier: (klass C1, klass C2 eller klass C3) ⁽¹⁾
- 1.3 Användningsområde: (normal-, snö-, specialdäck) ⁽¹⁾
- 2. Teknisk tjänst som ansvarar för genomförandet av provningar:
- 3. Provningsrapportens datum:
- 4. Provningsrapportens nummer:
- 5. Skäl för att utvidga typgodkännandet (i förekommande fall):
- 6. Kommentarer (om sådana finns):
- 7. Ort och datum:
- 8. Underskrift:
- 9. En förteckning bifogas över de handlingar som utgör den typgodkännandeakt som deponerats hos den myndighet som har utfärdat godkännandet, och som kan erhållas på begäran.

⁽¹⁾ Stryk det som inte är tillämpligt."

7. Punkt 3.1.1 i bilaga IV skall ha följande lydelse:

"3.1.1 Om inte annat följer av bestämmelserna i punkt 3.7.4 skall varje däck som monteras på ett fordon, ingebräpet i förekommande fall varje reservdäck, vara försett med EG-typgodkännandemärke(n) enligt avsnitt 4 i bilaga I eller det typgodkännandemärke som anger att däcket uppfyller FN-ECE-föreskrifter nr 30 eller 54. FN-ECE-typgodkännandemärken betraktas endast som likvärdiga med EG-typgodkännandemärken som beviljats enligt bilaga II."

8. Följande bilaga med tillägg skall införas:

"BILAGA V

DÄCK/VÄGBANEULLER

1. TILLÄMPNINGSSOMRÅDE

Denna bilaga tillämpas på EG-typgodkännande av däck som komponenter, med avseende på däck/vägbaneuller.

2. DEFINITIONER

För tillämpningen av denna bilaga skall definitionerna i bilaga II tillämpas, med undantag för definitionen i avsnitt 2.1 som skall ha följande lydelse:

2.1 Däcktyp

När det gäller typgodkännande enligt denna bilaga (däck/vägbaneuller) avses med däcktyp en däckserie bestående av en lista över däckdimensionsbeteckningar (se punkt 2.17 i bilaga II), varubeteckning, varumärken och handelsbeteckningar som inte skiljer sig åt på sådana viktiga punkter som

- tillverkarens namn,
- däckkategori (se punkt 2.4 i denna bilaga),
- däckuppbyggnad (se punkt 2.1.4 i bilaga II),
- användningsområde (se punkt 2.1.3 i bilaga II),
- för däck i klass C1, 'Reinforced' eller 'Extra Load',
- slitbanemönster (se punkt 2.3. i informationshandlingen i tillägg 3 till bilaga I).

Anmärkning: Effekterna av smärre ändringar av slitbanorna eller uppbyggnaden på däck/vägbaneuller kommer att avgöras vid kontroll av överensstämmelse med den godkända typen.

Dessutom gäller följande definitioner:

2.2 Varubeteckning eller handelsbeteckning

Med varubeteckning eller handelsbeteckning avses däcktillverkarens märke för identifiering av däck. Varubeteckningen kan vara densamma som tillverkarens namn, och handelsbeteckningen kan vara densamma som varumärket.

2.3 Däck/vägbaneuller

Med däck/vägbaneuller avses uller som uppstår vid kontakten mellan rullande däck och vägbanans yta.

2.4 Vid tillämpningen av denna bilaga gäller följande klassificering:

Klass C1 däck	personbilsdäck (se punkt 2.32 i bilaga II).
Klass C2 däck	nyttfordonsdäck (se punkt 2.33 i bilaga II) med belastningsindex i enkelmontage ≤ 121 och hastighetskategori \geq 'N' (se punkt 2.29.3 i bilaga II).
Klass C3 däck	nyttfordonsdäck (se punkt 2.33 i bilaga II) med belastningsindex i enkelmontage ≤ 121 och hastighetskategori \leq 'M' (se avsnitt 2.29.3 i bilaga II) eller nyttfordonsdäck (se avsnitt 2.33 i bilaga II) med belastningsindex i enkelmontage ≥ 122 .

3. MÄRKNINGSKRAV

3.1 Utöver andra märkningskrav enligt punkt 4 i bilaga I och punkt 3 i bilaga II skall däck vara märkta med följande:

3.1.1 Tillverkarens namn eller varumärke; varubeteckning, handelsbeteckning eller varumärke.

4. KRAV NÄR DET GÄLLER DÄCK/VÄGBANEULLER

4.1 Allmänna krav

En uppsättning med fyra däck med samma däckdimensionsbeteckning och slitbanemönster som är representativ för däckserien skall genomgå en provning med avseende på däck/vägbaneullernivå enligt tillägg 1.

4.2 De ullernivåer som fastställs enligt avsnitt 4.5 i tillägg 1 får inte överskrida följande gränsvärden:

4.2.1 Däck i klass C1 med hänsyn till det provade däckets nominella sektionsbredd (se avsnitt 2.17.1.1 i bilaga II):

Däckkategoror	Nominell sektionsbredd (mm)	Gränsvärde – dB(A)		
		A	B ⁽¹⁾	C ⁽¹⁾ ⁽²⁾
C1a	≤ 145	72 (*)	71 (*)	70
C1b	> 145 ≤ 165	73 (*)	72 (*)	71
C1c	> 165 ≤ 185	74 (*)	73 (*)	72
C1d	> 185 ≤ 215	75 (**)	74 (**)	74
C1e	> 215	76 (***)	75 (***)	75

(*) Gränsvärden i kolumn A skall tillämpas till och med den 30 juni 2007.

Gränsvärden i kolumn B skall tillämpas till och med den 1 juli 2007.

(**) Gränsvärden i kolumn A skall tillämpas till och med den 30 juni 2008.

Gränsvärden i kolumn B skall tillämpas till och med den 1 juli 2008.

(***) Gränsvärden i kolumn A skall tillämpas till och med den 30 juni 2009.

Gränsvärden i kolumn B skall tillämpas till och med den 1 juli 2009.

⁽¹⁾ Endast preliminära siffror. De definitiva siffrorna beror på de ändringar av direktivet som sker på grundval av den rapport som krävs enligt artikel 3.2 i direktiv 2001/43/EG.

⁽²⁾ Gränsvärden för kolumn C följer av de ändringar av direktivet som sker på grundval av den rapport som krävs enligt artikel 3.2 i direktiv 2001/43/EG.

4.2.1.1 För förstärkta (eller Extra Load) däck (se punkt 3.1.8 i bilaga II) skall gränsvärdena i punkt 4.2.1 ökas med 1 dB(A).

4.2.1.2 För specialdäck (se punkt 2.1.3 i bilaga II) skall gränsvärdena i punkt 6.3.1 ökas med 2 dB(A).

4.2.2 Däck i klass C2 med hänsyn till däckseriens användningsområde (se punkt 2.1.3 i bilaga II):

Användningsområde	Gränsvärde uttryckt i dB(A)
Normal	75
Snö	77
Special	78

4.2.3 Däck i klass C3 med hänsyn till däckseriens användningsområde (se punkt 2.1.3 i bilaga II):

Användningsområde	Gränsvärde uttryckt i dB(A)
Normal	76
Snö	78
Special	79

Tillägg 1

METOD FÖR MÄTNING AV LJUDNIVÅN FRÅN DÄCK/VÄGBANA FÖRBIRULLNINGSMETOD

0. Inledning

Denna metod består av specifikationer för mätinstrument, mätförhållanden och mätmetod för att mäta bullernivån för en uppsättning däck monterade på ett provfordon som rullar i hög hastighet på ett specificerat vägunderlag. Den maximala ljudtrycksnivån skall registreras med hjälp av mikrofoner när provfordonet rullar med transmission i friläge, och det slutliga resultatet för en viss referenshastighet erhålls genom linjär regressionsanalys. Dessa provresultat kan inte relateras till däckbuller som mäts under fartökning när motorn är i gång eller under fartminskning i samband med bromsning.

1. Mätinstrument

1.1 Ljudmätning

Ljudnivåmätaren eller motsvarande mätsystem, inbegripet den vindavskärmning som rekommenderas av tillverkaren, skall minst uppfylla kraven på instrument av typ 1 enligt IEC 60651, andra utgåvan.

Mätningarna skall utföras med användning av A-karakteristiken för frekvensviktning och F-karakteristiken för tidsviktning.

När ett system som innefattar en periodisk övervakning av den A-viktade ljudnivån används, skall avläsningen ske med ett tidsintervall som inte överstiger 30 ms.

1.1.1 Kalibrering

I början och slutet av varje mätserie skall hela mätsystemet kontrolleras med hjälp av en ljudkalibreringsanordning som uppfyller kraven för sådana anordningar åtminstone i klass 1 enligt IEC 942:1988. Skillnaden mellan avläsningarna vid två på varandra följande kontroller skall vara högst 0,5 dB utan någon ytterligare justering. Om detta värde överskrids skall de mätresultat som har erhållits efter föregående tillfredsställande kontroll inte användas.

1.1.2 Överensstämmelse med kraven

Ljudkalibreringsanordningens överensstämmelse med kraven i IEC 60942:1988 skall kontrolleras en gång om året, och instrumentsystemets överensstämmelse med kraven i IEC 60651:1979/A1:1993, andra utgåvan, skall kontrolleras minst vartannat år av ett laboratorium som är behörigt att utföra kalibreringar som kan hänföras till tillämpliga normer.

1.1.3 Mikrofonens placering

Mikrofonen (eller mikrofonerna) skall placeras på ett avstånd av $7,5 \pm 0,05$ m från banans referenslinje CC' (figur 1) och $1,2 \pm 0,02$ m över marken. Den axel där mikrofonen har högst känslighet skall vara vågrät och vinkelrät mot fordonets körriktning (linjen CC').

1.2 Hastighetsmätning

Fordonets hastighet när dess front har nått fram till linjen PP' skall mätas med instrument som har en noggrannhet av ± 1 km/h eller högre noggrannhet (figur 1).

1.3 Temperaturmätning

Mätning av både lufttemperaturen och provningsytans temperatur är obligatoriska. Mätinstrument för temperatur skall ha en mätnoggrannhet av ± 1 °C.

1.3.1 Lufttemperatur

Temperaturgivaren skall placeras fritt nära mikrofonen och på ett sådant sätt att den utsätts för luftflödet och skyddas mot direkt solstrålning. Skyddet mot direkt solstrålning kan utgöras av en skuggande skärm eller liknande anordning. Givaren bör placeras på en höjd av $1,2 \pm 0,1$ m över provningsytans nivå så att inverkan av termisk strålning från provningsytan vid låga luftflöden minimeras.

1.3.2 Provningsytans temperatur

Temperaturgivaren skall placeras på en plats där den uppmätta temperaturen svarar mot temperaturen i hjulspåren och utan att den inverkar på ljudmätningen.

Om ett instrument med en temperaturgivare av kontakttyp används skall värmeledande pasta anbringas mellan ytan och givaren så att tillfredsställande termisk kontakt säkerställs.

Om en strålningstermometer (pyrometer) används skall den placeras på en sådan höjd att en mätyta med minst 0,1 m i diameter täcks.

1.4 Vindstyrkemätning

Anordningen måste kunna mäta vindhastigheten med en noggrannhet av ± 1 m/s. Vindstyrkan skall mätas på mikrofonens höjd över marken. Vindriktningen i förhållande till körriktningen skall registreras.

2. Mätförhållanden

2.1 Provningsområde

Provningsområdet skall bestå av en mittsektion omgiven av en i det närmaste plan provningsyta. Mätsektionen måste vara jämn, och provningsytan måste vara torr och ren under alla mätningar. Provningsytan får inte kylas ned artificiellt under eller före provningen.

Provbanan skall vara sådan att det fria ljudfältet mellan ljudkällan och mikrofonen hålls inom 1 dB(A). Detta villkor skall anses uppfyllt när det inte finns några stora ljudreflekerande föremål såsom staket, klippor, broar eller byggnader inom 50 m räknat från mätsektionens mittpunkt. Provbansens yta och provningsområdets mått skall överensstämma med tillägg 2 till denna bilaga.

Ett centralt område med minst 10 meters radie skall vara fritt från pudersnö, högt gräs, lös jord, slagg och liknande. Föremål som kan påverka ljudfältet får inte finnas i närheten av mikrofonen, och ingen person får befinna sig mellan mikrofonen och ljudkällan. Den person som utför mätningarna och alla eventuella observatörer som är närvarande vid mätningarna skall placera sig så att mätinstrumentens mätvärde inte påverkas.

2.2 Meteorologiska förhållanden

Mätningar får inte utföras under dåliga atmosfäriska förhållanden. Det måste säkerställas att resultaten inte påverkas av vindstötar. Provningar får inte utföras om vindhastigheten vid mikrofonernas nivå överstiger 5 m/s.

Mätningar får inte utföras om lufttemperaturen är lägre än 5 °C eller högre än 40 °C eller om provningsytans temperatur är lägre än 5 °C eller högre än 50 °C.

2.3 Bakgrundsljud

Bakgrundsljudet (inklusive eventuellt vindbrus) skall ligga minst 10 dB(A) under den ljudnivå från däck/vägbana som skall mätas. Mikrofonen kan förses med en lämplig vindskärm, förutsatt att hänsyn tas till hur denna påverkar mikrofonens känslighet och riktningsskarakteristik.

Mätningar som påverkas av ljudtoppar som inte tycks vara karakteristiska för däckens allmänna bullernivå skall inte tas med.

2.4 Krav till provfordonet

2.4.1 Allmänt

Provfordonet skall vara ett motorfordon försett med fyra enkelmonterade däck på endast två axlar.

2.4.2 Fordonslast

Fordonet skall lastas så att det överensstämmer med de provdäcksbelastningar som anges i avsnitt 2.5.2 nedan.

2.4.3 Axelavstånd

Avståndet mellan de två axlar på vilka provdäcken är monterade skall vara mindre än 3,5 m för däck av klass C1 och mindre än 5 m för däck av klass C2 och C3.

2.4.4 Åtgärder för att minimera fordonets inverkan på mätningarna av ljudnivån.

För att säkerställa att provfordonets utformning inte nämnvärt påverkar däckbullret anges följande krav och rekommendationer.

Krav:

- a) Stänkskydd eller andra extra anordningar för att motverka stänk får inte finnas monterade.
- b) Komponenter i fälgarnas eller däckens omedelbara närhet som kan avskärma det angivna ljudet får inte monteras eller behållas.

- c) Hjulinställningen (toe-in, camber- och castervinklarna) skall fullt ut överensstämma med fordonstillverkarens rekommendationer.
- d) Inget extra ljudabsorberande material får anbringas i hjulhusen eller under bottenplattan.
- e) Fjärdingen skall vara i så gott skick att markfrigången inte minskar onormalt när fordonet lastas i enlighet med provningskraven. Eventuella system för reglering av karossens nivå skall justeras så att de ger den markfrigång under provningen som är normal för fordonet utan last.

Rekommendationer för att undvika biljud:

- a) Det rekommenderas att fordonskomponenter som kan bidra till bakgrundsljud från fordonet tas bort eller ändras. Varje borttagande eller ändring skall anges i provningsrapporten.
- b) Det bör under provningen säkerställas att bromsarna inte ligger an och ger upphov till bromsljud.
- c) Elektriska kylfläktar bör vara avstängda.
- d) Fönster och taklucka på fordonet skall vara stängda under provningen.

2.5 Däck

2.5.1 Allmänt

Fyra identiska däck av samma typ och serie skall monteras på provfordonet. När det gäller däck vars belastningsindex överstiger 121 och som saknar uppgift om dubbelmontering skall två sådana däck av samma typ och serie monteras på provfordonets bakaxel. Framaxeln måste vara utrustad med däck med lämplig dimension för axeltrycket och nedslitna till minsta tillåtna mönsterdjup så att inverkan på däck/vägbanebullret minimeras samtidigt som tillräcklig säkerhet bibehålls. Vinterdäck som i vissa medlemsstater får utrustas med dubbar för att öka friktionen skall provas utan denna utrustning. Däck med särskilda monteringskrav skall provas i enlighet med dessa krav (t.ex. rotationsriktning). Däcken måste ha fullt mönsterdjup före inkörning.

Däcken skall provas på sådana fälgar som föreskrivs av däcktillverkaren.

2.5.2 Däckbelastningar

För varje däck skall provbelastningen Q_p vara 50–90 % av referensbelastningen Q_r , men den genomsnittliga provbelastningen $Q_{t,avr}$ för alla däck skall vara 70 ± 5 % av referensbelastningen Q_r .

För alla däck motsvarar referensbelastningen Q_r den maximala massa som gäller för däckets belastningsindex. Om belastningsindex består av två siffror skilda åt av ett snedstreck (/), skall hänvisning göras till den första siffran.

2.5.3 Däcktryck

Varje däck som är monterat på provfordonet skall ha ett tryck P_r vid provning som inte får överskrida referenstrycket P_r och som skall ligga inom följande intervall:

$$P_r(Q_t/Q_r)^{1,25} \leq P_t \leq 1,1 P_r(Q_t/Q_r)^{1,25}$$

där P_r är det tryck som motsvarar det tryckindex som anges på däcksidan.

För klass C1 är referenstrycket $P_r = 250$ kPa för standarddäck och 290 kPa för förstärkta däck, det lägsta trycket vid provning skall vara $P_t = 150$ kPa.

2.5.4 Förberedelser före provningen

Däcken skall vara inkörda innan de provas så att det inte finns kvar något gummiöverskott eller andra däckmönsteregenskaper som härrör från gjutprocessen. Detta kräver normalt cirka 100 km normal körning på väg.

När däcken monteras på provfordonet skall rotationsriktningen vara densamma som när de kördes in.

Däcken skall värmas upp före provningen genom att köras under förhållanden som kommer att råda under provningen.

3. Mätmetod

3.1 Allmänna föreskrifter

Vid samtliga mätningar skall fordonet köras i rät linje längs mätsektionen (AA' till BB') på ett sådant sätt att fordonets längsgående symmetriplan ligger så nära linjen CC' som möjligt.

När provfordonets front har nått linjen AA', skall föraren ha lagt växeln i friläge och stängt av motorn. Om något onormalt ljud (t.ex. kylfläkt eller självtändning) kommer från provfordonet under mätningen måste provningen göras om.

3.2 Mätningen utförande och antal

Den högsta ljudnivån uttryckt i A-viktade decibel dB(A) skall mätas med en decimals noggrannhet mellan fordonet rullar i friläge mellan linjerna AA' och BB' (figur 1 – fordonets front på linje AA', fordonets bakände på linje BB'). Detta värde utgör mätresultatet.

Minst fyra mätningar skall utföras på varje sida av provfordonet vid en provningshastighet som är lägre än referenshastigheten enligt punkt 4.1, och minst fyra mätningar vid en provningshastighet som är högre än referenshastigheten. Hastigheterna skall i stort sett vara jämnt fördelade över det hastighetsintervall som anges i punkt 3.3.

3.3 Provningshastighet

Provfordonets hastighet skall ligga inom följande intervall:

- i) Mellan 70 och 90 km/h för däck i klass C1 och C2
- ii) Mellan 60 och 80 km/h för däck i klass C3.

4. Tolkning av resultaten

Mätningen skall anses ogiltig om onormal avvikelse mellan det högsta värdet och de andra värdena registreras.

4.1 Bestämning av mätresultat

Referenshastigheten V_{ref} vid bestämning av slutresultatet skall vara

- i) 80 km/h för däck i klass C1 och C2
- ii) 70 km/h för däck i klass C3.

4.2 Regressionsanalys av bullermätningarna

Den icke-temperaturjusterade däckbullernivån L_R i dB(A) skall bestämmas geom regressionsanalys enligt följande:

$$L_R = \bar{L} - a \cdot \bar{v}$$

där

\bar{L} är medelvärdet av bullernivåerna L_p , mätt i dB(A):

$$\bar{L} = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n L_i$$

n är antalet mätningar ($n \geq 16$),

\bar{v} är medelvärdet av logaritmerna för hastigheterna v_i :

$$\bar{v} = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n v_i$$

med

$$v_i = \lg(v_i / v_{ref})$$

a är regressionslinjer lutning i dB(A):

$$a = \frac{\sum_{i=1}^n (v_i - \bar{v})(L_i - \bar{L})}{\sum_{i=1}^n (v_i - \bar{v})^2}$$

4.3 Temperaturjustering

För däck i klass C2 skall slutresultatet normaliseras i förhållande till en referenstemperatur h_{ref} på provningsytan genom att tillämpa en temperaturjustering enligt följande:

$$L_{R(\vartheta_{ref})} = L_R(\vartheta) + K(\vartheta_{ref} - \vartheta)$$

där ϑ är den uppmätta temperaturen på provningsytan,

$$\vartheta_{ref} = 20 \text{ °C}$$

För däck i klass C1 är koefficienten $K - 0,03 \text{ dB(A)/°C}$, när $\vartheta > \vartheta_{ref}$ och $K - 0,06 \text{ dB(A)/°C}$, när $\vartheta < \vartheta_{ref}$.

För däck i klass C2 är koefficienten $K - 0,02 \text{ dB(A)/°C}$.

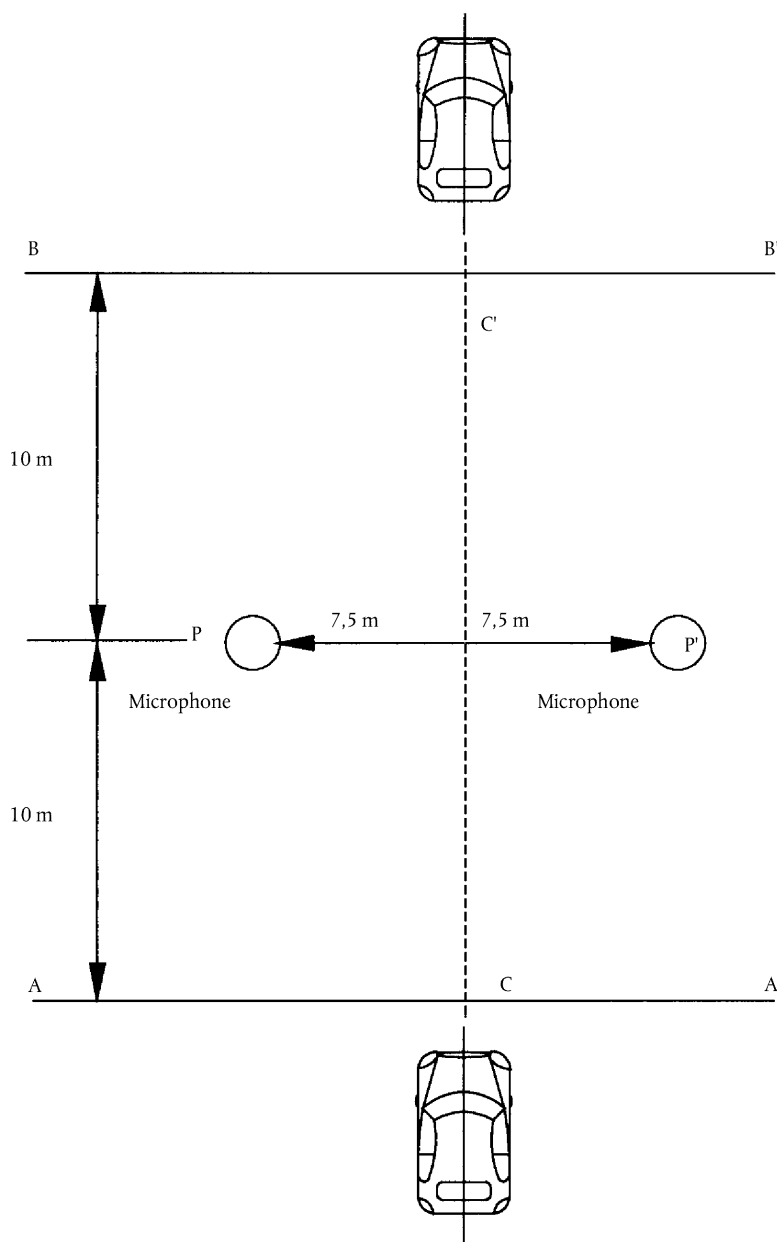
Om den uppmätta temperaturen på provningsytan inte ändras mer än 5 °C under samtliga de mätningar som krävs för att bestämma ljudnivån för en uppsättning däck, behöver temperaturjusteringen genomföras endast på den sist uppmätta nivån för däck/vägbanebuller enligt ovan med användning av det aritmetiska medelvärdet av de uppmätta temperaturerna. Annars skall varje uppmätt ljudnivå L_i justeras med användning av temperaturen vid tidpunkten för ljudupptagningen.

Temperaturjustering skall inte göras för däck i klass C3.

- 4.4 För att ta hänsyn till mätinstrumentets bristande noggrannhet skall de resultat som har erhållits enligt avsnitt 4.3 minskas med 1 dB(A).
- 4.5 Slutresultatet, dvs. den temperaturjusterade däckbullernivån $L_{R(\vartheta_{ref})}$ i dB(A), skall avrundas nedåt till närmaste lägre heltal.

Figur 1:

Mikrofonernas placering vid mätning

Tillägg 2

PROVNINGSRAPPORT

Provningsrapporten skall innehålla följande uppgifter:

- Väderförhållanden, inbegripet luftens och provningsytans temperatur för varje provning.
- Datum och använd metod för kontroll av provningsytans överensstämmelse med ISO 10844:1994.
- Provningsfålgens bredd.
- Uppgifter om däck: tillverkare, varubeteckning, varunamn, storlek, belastningsindex, referenstryck.
- Beskrivning av provfordonet och dess axelavstånd.
- Provningsbelastning Q_i N och i procent av referensbelastningen Q_r för varje provdäck, genomsnittlig provningsbelastning $Q_{t,avr}$ i N och i procent av referensbelastningen Q_r .

- g) Trycket i kPa för varje provdäck (kallt).
 - h) Provningshastigheter när fordonet passerade linjen PP'.
 - i) Högsta A-viktade ljudnivåer för varje provning och varje mikrofon.
 - j) Provningsresultatet L_R : A-viktad ljudnivå i decibel vid referenshastigheten, temperaturjusterad (i förekommande fall), avrundat nedåt till närmaste lägre heltal.
 - k) Regressionslinjens lutning."
9. Följande nya bilaga skall läggas till:

"BILAGA VI

SPECIFIKATIONER FÖR PROVNINGSSOMRÅDET

1. Inledning

I denna bilaga beskrivs specifikationerna för provningsbanans fysiska kännetecken och utformning. I dessa specifikationer, som bygger på en särskild norm (¹), anges vilka fysiska egenskaper som krävs samt metoder för att pröva dessa egenskaper.

(¹) ISO 10844: 1994. Om en annan provningsyta fastställs av ISO i framtiden kommer det att medföra motsvarande ändring av referensnormen.

2. Krav på belägningens egenskaper

En beläggning anses uppfylla normen förutsatt att texturen och hålrumsinnehållet eller ljudabsorptionskoefficienten har uppmätts och visat sig uppfylla kraven i avsnitten 2.1–2.4 och förutsatt att konstruktionskraven (avsnitt 3.2) har uppfyllts.

2.1 Resterande hålrumsinnehåll

Det resterande hålrumsinnehållet, VC (voids content), i provningsbanans beläggningsblandning får inte överstiga 8 %. För tillvägagångssättet vid mätning, se avsnitt 4.1.

2.2 Ljudabsorptionskoefficient

Om beläggningsen inte uppfyller föreskrifterna om resterande hålrumsinnehåll är beläggningsen acceptabel bara om dess ljudabsorptionskoefficient $\alpha \leq 0,10$. För tillvägagångssättet vid mätning, se avsnitt 4.2. Kraven i avsnitten 2.1 och 2.2 är även uppfyllda om endast ljudabsorptionen har uppmätts och visat sig vara $\alpha \leq 0,10$.

Anmärkning: Den viktigaste egenskapen är ljudabsorption, även om resterande hålrumsinnehåll är mer välkänt för vägbyggare. Ljudabsorptionen behöver emellertid endast mätas om beläggningsen inte uppfyller föreskrifterna om hålrumsinnehåll. Detta motiveras av att resterande hålrumsinnehåll har relativt stora osäkerhetsmoment i fråga om både mätresultat och relevans och beläggningsen följaktligen riskerar att felaktigt förkastas om enbart mätningen av hålrumsinnehåll beaktas.

2.3 Texturdjup

Texturdjupet (TD) mäts enligt den volumetriska metoden (se avsnitt 4.3) och skall vara

$$TD \geq 0,4 \text{ mm}$$

2.4 Beläggningsens homogenitet

Alla praktiska åtgärder skall vidtas för att säkerställa att beläggningsen görs så homogen som möjligt inom provningsområdet. Detta inbegriper texturen och hålrumsinnehållet, men det bör också noteras att om välningsprocessen resulterar i effektivare välnings på vissa platser än på andra, kan texturen bli annorlunda och ojämnheter som orsakar gupp kan också uppkomma.

2.5 Periodisk provning

För att kontrollera om beläggningsen fortsätter att uppfylla de krav på textur- och hålrumsinnehåll eller ljudabsorption som fastställs i denna bilaga skall periodisk provning av beläggningsen utföras med följande intervall:

- a) För resterande hålrumsinnehåll (VC) eller ljudabsorption (α):
 när beläggningen är ny
 om beläggningen uppfyller kraven när den är ny krävs ingen ytterligare periodisk provning. Om den inte uppfyller kraven när den är ny kan den göra det senare därför att beläggningar har en tendens att bli igenfyllda och kompakta med tiden.
- b) För texturdjup (TD)
 när beläggningen är ny.
 När ljudprovningen börjar (*Observera*: inte förrän fyra veckor efter läggning),
 Sedan var tolfte månad.

3. Provningssytans utformning

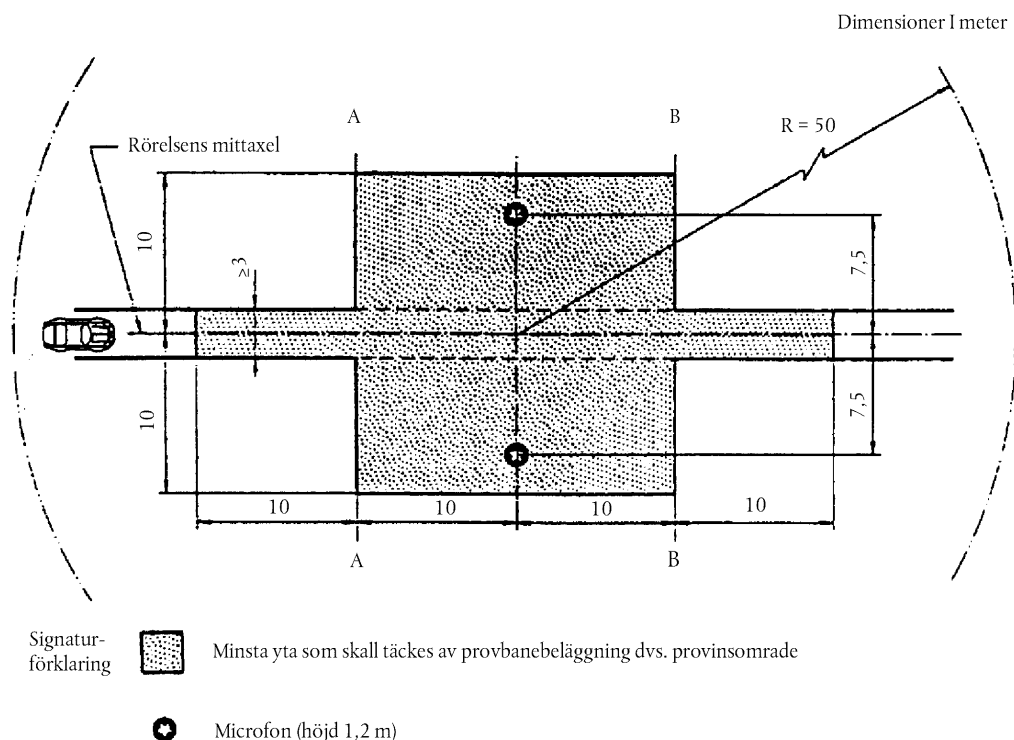
3.1 Område

Vid utformningen av provbanan är det viktigt att som minimikrav säkerställa att området som genomkorsas av fordon som kör genom provningsbanan är belagt med provmaterial enligt specifikation och med lämpliga marginaler för säker och praktisk körning. Detta kräver att bredden på banan är åtminstone 3 m och att längden på banan sträcker sig förbi linjerna AA och BB med åtminstone 10 m i varje ände. *Figur 1* visar en plan för ett lämpligt provningsområde och anger det minimiområde som skall maskinbeläggas och maskinväntas med det specificerade materialet för provningsytan. Enligt punkt 3.2 i tillägg 1 till bilaga V skall mätningar göras på båda sidor om fordonet. Det finns två olika tillvägagångssätt; mätningarna kan göras antingen med hjälp av mikrofoner som är utplacerade på två ställen (en på vardera sida om banan), medan fordonet kör åt ett håll, eller med bara en mikrofon som är placerad på ena sidan av abanan, varvid fordonet kör åt båda hållen. Vid användning av den andra metoden finns det inga föreskrifter om ytan på den sida av banan som saknar mikrofon.

Figur 1

Minimikrav på området med provningsyta

Det skuggade området kallas 'provningsområde'

OBS — Det får inte finnas några stora föremål som reflekterar ljud inom detta område.

3.2 Utformning och behandling av beläggningsen

3.2.1 Grundkrav på utformningen

Provningsytan skall uppfylla fyra krav när gäller utformningen:

3.2.1.1 Den skall vara tät asfaltbetong.

3.2.1.2 Den maximala stenstorleken skall vara 8 mm (toleranser tillåts från 6,3 till 10 mm).

3.2.1.3 Tjockleken på slitlagret skall vara ≥ 30 mm.

3.2.1.4 Bindemedlet skall vara bitumen med normal genomträngningsgrad utan modifiering.

3.2.2 Riktlinjer för utformningen

Som vägledning för utföraren av provningsbeläggningsen visas i figur 2 en kornstorleksfördelning som anger de önskade egenskaperna. Dessutom ger tabell 1 några riktlinjer för att uppnå den önskade texturen och livslängden. Kornstorleksfördelningen passar på följande formel:

$$P (\% \text{ passerande}) = 100 \cdot (d/d_{\max})^{1/2}$$

där

d = sikt med maskvidd, i mm

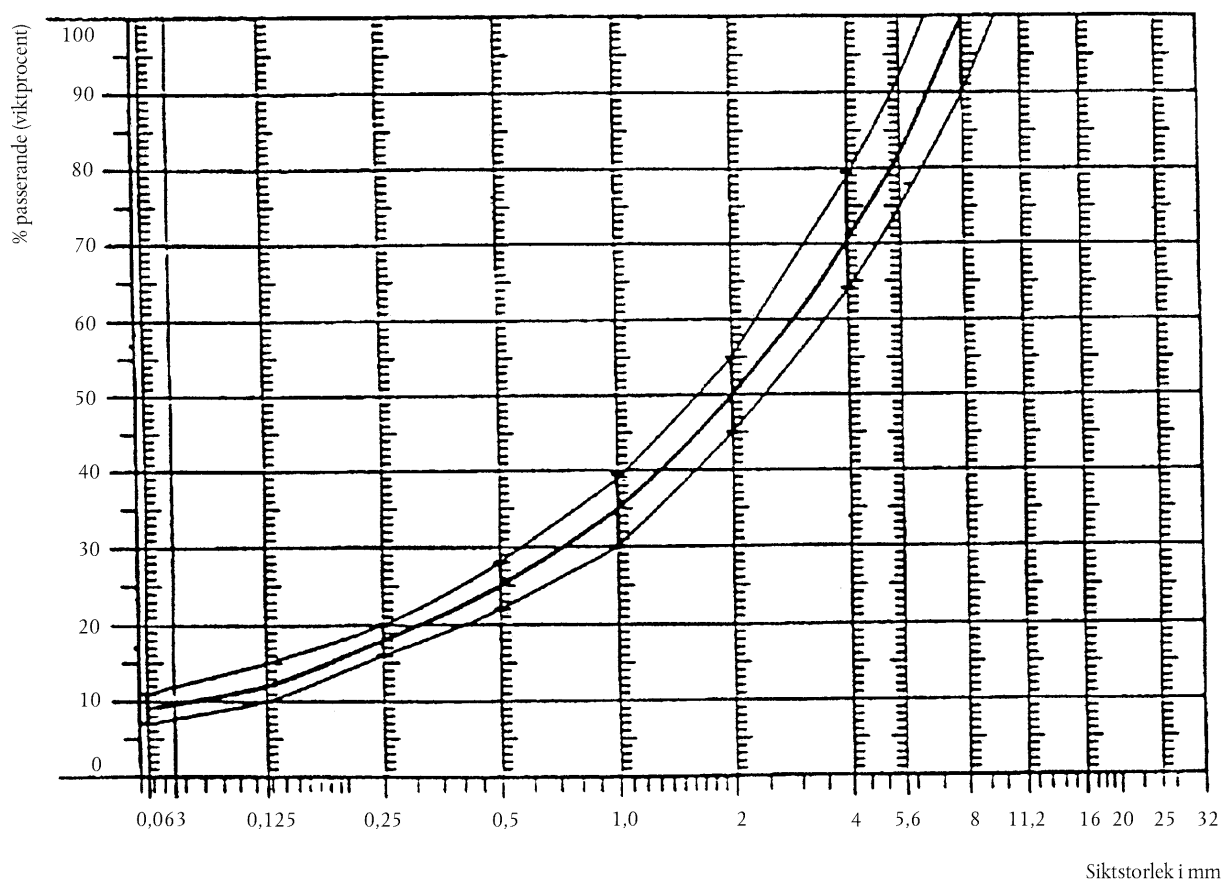
d_{\max} = 8 mm för medelvärdeskurvan

= 10 mm för den lägre toleranskurvan

= 6,3 mm för den övre toleranskurvan.

Figur 2:

Kornstorleksfördelning hos stenmaterialet i asfaltblandningen, med toleranser

Förutom det som anges ovan ges följande rekommendationer:

- a) Sandfraktionen (0,063 mm < sikt med maskvidd < 2 mm) får inte innehålla mer än 55 % natursand och skall innehålla minst 45 % krossad sand.
- b) Bärlagret och förstärkningslagret skall garantera god stabilitet och jämnhet, i enlighet med bästa vägbyggnadsmetoder.
- c) Makadamen skall bestå av stenkross (100 % krossyta) och av ett material med god krossbeständighet.
- d) Den makadam som används i blandningen skall vara tvättad.
- e) Ingen ytterligare makadam får läggas till ytbeläggningen.
- f) Bindemedlets hårdhet uttryckt i PEN-värde skall vara 40–60, 60–80 eller till och med 80–100, beroende på landets klimatförhållanden. I regel skall ett så hårt bindemedel som möjligt användas, förutsatt att detta följer gängse praxis.
- g) Blandningens temperatur före vältning skall väljas så att erforderligt hålrumsinnehåll uppnås under vältningen. För att öka sannolikheten för att uppfylla bestämmelserna i avsnitten 2.1–2.4 skall packningsgraden undersökas inte enbart genom lämpligt val av temperatur hos blandningen, utan även genom ett lämpligt antal vältningsomgångar och val av vältningsfordon.

Tabell 1

Riktlinjer för utformningen

	Målvärden		Toleranser
	Per total massa blandning	Per massa stenmaterial	
Stenmassa, sikt med kvadratiska maskor (SM) > 2 mm	47,6 %	50,5 %	± 5
Sandmassa 0,063 < SM < 2 mm	38,0 %	40,2 %	± 5
Fyllningsmassa SM < 0,063 mm	8,8 %	9,3 %	± 2
Bindemedelsmassa (bitumen)	5,8 %	ej tillämpligt	± 0,5
Maximikornstorlek (makadam)	8 mm		6,3–10
Bindemedlets hårdhet	(se punkt 3.2.2 f)		
Stenens slitvärde (PSV)	> 50		
Packningsgrad i förhållande till Marshall-packningsgrad	98 %		

4. Provningsmetod

4.1 Mätning av resterande hålrumsinnehåll

För att utföra denna mätning skall borrkärnor tas från banan på åtminstone fyra olika ställen jämnt fördelade över provningsområdet mellan linjerna AA och BB (se figur 1). För att undvika bristande homogenitet och ojämnheter i hjulspåren bör inte borrkärnor tas i själva hjulspåren utan nära dem. Två borrkärnor (minimum) bör tas nära hjulspåren och en borrkärna (minimum) bör tas ungefär halvvägs mellan hjulspåren och varje mikrofonplacering.

Om det kan misstänkas att homogenitetsvillkoret inte är uppfyllt (se avsnitt 2.4) skall borrkärnor tas från fler ställen inom provningsområdet.

Resterande hålrumsinnehåll skall bestämmas för varje borrkärna, därefter skall medelvärdet beräknas för alla borrkärnor och jämföras med kraven i avsnitt 2.1. Vidare får ingen borrkärna ha ett hålrumsvärde som är högre än 10 %.

Konstruktören av provningsytan bör observera de problem som kan uppstå när provningsområdet värms upp av rör eller elektriska ledningar och borrkärnor måste tas från detta område. Sådana installationer måste planeras noggrant och med hänsyn till framtida borrningsställen. Det rekommenderas att några ställen av en storlek på cirka 200 mm × 300 mm lämnas fria från ledningar eller rör, eller att dessa ledningar eller rör läggs tillräckligt djupt så att de inte skadas av borrkärnor som tas från beläggningen till slitlagret.

4.2 Ljudabsorptionskoefficient

Ljudabsorptionskoefficienten (vinkelrätt infall) skall mätas genom rörmetoden med hjälp av det tillvägagångssätt som specificeras i ISO 10534-1: 'Akustik — Bestämning av ljudabsorptionskoefficient och impedans med rörmetoden' ⁽¹⁾.

I fråga om provningsexemplaren skall samma krav följas som för det resterande hålrumsinnehållet (se avsnitt 4.1). Ljudabsorptionen skall mätas i intervallet 400–800 Hz och i intervallet 800–1 600 Hz (åtminstone i mittfrekvenserna på tredje oktavbanden) och maximivärdena skall fastställas för båda dessa frekvensområden. Därefter skall medelvärdet av värdena för alla borrkärnor beräknas för att utgöra slutresultatet.

⁽¹⁾ Ännu ej offentliggjord.

4.3 Mätning av texturdjupet (volumetric measurement)

För denna standard skall texturdjupmätningar utföras på åtminstone 10 ställen, jämnt fördelade längs hjulspåren på provningsbanan, och medelvärdet skall beräknas för att jämföras med det specificerade minitexturdjupet. Se *Standard ISO 10844:1994* för en beskrivning av förfarandet.

5. Underhålls- och tidsstabilitet

5.1 Tidspåverkan

I likhet med många andra beläggningar kan det förväntas att de nivåer på däck/vägbanebuller som uppmäts på provningsytan kan öka något under de första sex till tolv månaderna efter läggningen.

Beläggningen kommer inte att uppnå de begärda egenskaperna förrän tidigast fyra veckor efter läggningen. Tidens inverkan på buller från lastbilar är allmänt sett mindre än på buller från personbilar.

Stabiliteten över tiden bestäms huvudsakligen av poleringen och sammanpressningen från fordon som kör på beläggningen. Den skall periodiskt kontrolleras i enlighet med avsnitt 2.5.

5.2 Underhåll av beläggningen

Löst skräp och damm som i betydande utsträckning minskar det effektiva texturdjupet måste tas bort från beläggningen. I länder med vinterklimat används ibland salt för avisning. Saltet kan förändra beläggningen tillfälligt eller till och med permanent på ett sådant sätt att bullret ökar, varför det inte rekommenderas.

5.3 Återbeläggning av provningsområdet

Om det är nödvändigt att åter belägga provbanan är det vanligtvis onödigt att belägga mer än provbane-spåret (3 m brett i figur 1) där fordonen kör, förutsatt att provningsområdet utanför banan uppfyllde kraven på resterande hålrumsinnehåll eller ljudabsorption när de uppmättes.

6. Dokumentation av provningsytan och provningar utförda på den

6.1 Dokumentation av provningsytan

Följande uppgifter skall anges i ett dokument som beskriver provningsytan:

6.1.1 Provbansans belägenhet.

6.1.2 Typ av bindemedel, bindemedlets hårdhet, typ av stenmaterial, maximal teoretisk täthet på betongen (DR), tjockleken på slitlagret och kornstorleksfördelningen bestämd genom borrkärnor från provningsbanan.

6.1.3 Metod för sammanpressning (t.ex. typ av vält, vältvikt och antal vältningar).

6.1.4 Temperaturen på blandningen, lufttemperaturen och vindhastigheten under spridningen av beläggningen.

6.1.5 Datum när beläggningen lades samt entreprenör.

6.1.6 Alla eller åtminstone de senaste provningsresultaten, inbegripet följande:

- 6.1.6.1 Återstående hålrumsinnehåll för varje borrhärna.
 - 6.1.6.2 De ställen på provningsområdet där borrhärnorna för hålrumsmätning har tagits.
 - 6.1.6.3 Ljudabsorptionskoefficienten för varje borrhärna (om den har uppmätts). Specificera resultaten både för varje borrhärna och för varje frekvensområde samt det totala medelvärdet.
 - 6.1.6.4 De ställen på provningsområdet där borrhärnorna för absorptionsmätning har tagits.
 - 6.1.6.5 Texturdjupet, inklusive antalet provningar och standardavvikelse.
 - 6.1.6.6 Det organ som är ansvarigt för provningarna enligt avsnitten 6.1.6.1 och 6.1.6.2 samt typ av använd utrustning.
 - 6.1.6.7 Datum för provningen eller provningarna och datum när borrhärnorna togs från provbanan.
- 6.2 Dokumentation för provningar av fordonsbuller utförda på belägningen
- I dokumentet där provningen eller provningarna beskrivs skall det anges om samtliga krav i denna norm var uppfyllda eller inte. Hänvisning skall göras till ett dokument enligt punkt 6.1, med beskrivning av de resultat som innehåller belägg för detta.”
-

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 26 juli 2001

om godtagande av åtaganden som gjorts i samband med antidumpningsförfarandet avseende import av vissa linor och kablar, av järn eller stål, med ursprung i Republiken Korea, Malaysia, Ryska federationen, Konungariket Thailand, Tjeckiska republiken och Turkiet samt om avslutande av förfarandet avseende import med ursprung i Republiken Korea och Malaysia

[delgivet med nr K(2001) 2351]

(2001/602/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2238/2000⁽²⁾, särskilt artiklarna 8 och 9 i denna,

efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 230/2001⁽³⁾ införde kommissionen en preliminär antidumpningstull på import av vissa linor och kablar, av järn eller stål (stållinor), med ursprung i Ryssland, Thailand, Tjeckien och Turkiet, och godtog åtaganden från vissa exporterande tillverkare i Tjeckien och Turkiet.
- (2) Inga provisoriska åtgärder infördes för import från Sydkorea och Malaysia eftersom de dumpningsmarginaler som faststälts när det gäller dessa två länder understiger det tröskelvärde på 2 % som anges i artikel 9.3 i förordning (EG) nr 384/96 (nedan kallad grundförordningen).
- (3) Efter införandet av de provisoriska antidumpningsåtgärderna fortsatte kommissionen undersökningen om dumpning, skada och gemenskapens intresse. De slutgiltiga avgörandena och slutsatserna av undersökningen

anges i rådets förordning (EG) nr 1601/2001⁽⁴⁾ om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära antidumpningstull som införts på import av vissa linor och kablar, av järn eller stål, med ursprung i Ryssland, Thailand, Tjeckien och Turkiet.

- (4) Undersökningen bekräftade de preliminära avgörandena avseende skadevällande dumpning i samband med import med ursprung i Ryssland, Thailand, Tjeckien och Turkiet. Det bekräftades även att dumpningsmarginalerna för import med ursprung i Malaysia och Sydkorea understeg miniminivån.

B. ÅTAGANDEN

- (5) Efter införandet av provisoriska antidumpningsåtgärder gjorde de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna i Ryssland och Thailand åtaganden i enlighet med artikel 8.1 i grundförordningen.
- (6) I enlighet med dessa åtaganden har de exporterande tillverkarna i fråga gått med på att sälja den berörda produkten till priser som innebär att den skadevällande verkan av dumpningen undanröjs.
- (7) Kommissionen anser att åtagandena från de berörda exporterande tillverkarna kan godtas eftersom de undanröjer den skadevällande verkan av dumpningen. Företagen kommer också att regelbundet lämna detaljerade uppgifter till kommissionen om sin export till gemenskapen, vilket innebär att kommissionen effektivt kommer att kunna följa upp åtagandena. Vidare är produktens art, företagens struktur och deras försäljningsmönster sådana att risken för att åtagandena skall kringgås är begränsad.

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 257, 11.10.2000, s. 2.

⁽³⁾ EGT L 34, 3.2.2001, s. 4.

⁽⁴⁾ Se sidan I i detta nummer av EGT.

- (8) För att ytterligare underlätta för kommissionen att på ett effektivt sätt följa upp att företagen fullgör sina åtaganden bör, vid uppvisandet av begäran om övergång till fri omsättning för den behöriga tullmyndigheten, befrielse från antidumpningstull endast beviljas under förutsättning att en faktura från den exporterande tillverkare vars åtagande godtagits uppvisas, vilken innehåller åtminstone de uppgifter som föreskrivs enligt bilagan till förordning (EG) nr 1601/2001. Dessa uppgifter är även nödvändiga för att tullmyndigheterna med tillräcklig säkerhet skall kunna förvissa sig om att leveransen motsvarar beskrivningen i de kommersiella dokumenten. Om det inte uppvisas någon sådan faktura eller om denna inte svarar mot den produkt som uppvisas för tullmyndigheterna, bör i stället den tillämpliga antidumpningstullen betalas.
- (9) Om det finns en misstanke om att åtagandet brutits, eller om det bryts eller återtas, kan en antidumpningstull införas enligt artikel 8.9 och artikel 8.10 i grundförordningen.

- (10) Samråd hölls med rådgivande kommittén och inga invändningar restes mot godtagandet av åtagandena.

C. AVSLUTANDE AV FÖRFARANDET

- (11) Mot bakgrund av resultaten av undersökningen rörande Sydkorea och Malaysia, och med hänsyn till att de fastställda dumpningsmarginalerna understeg miniminivån, bör förfarandet avslutas utan införande av antidumpningsåtgärder rörande import av den berörda produkten med ursprung i Malaysia och Sydkorea.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De åtaganden som gjorts av nedan nämnda företag inom ramen för antidumpningsförfarandet rörande import av vissa linor och kablar, av järn eller stål, med ursprung i Malaysia, Ryssland, Sydkorea, Thailand, Tjeckien och Turkiet skall godtas.

Land	Företag	TARIC-tilläggsnummer
Ryssland	Open Joint Stock Company Cherepovetsky Staleprokatny Zavord, Ryssland, 162600, Cherepovets, Vologda Region, ul. 50-letia Oktiabria, 1/33	A217
Thailand	Usha Siam Steel Ind. Public Company Ltd. 888/116 Mahatun Plaza Building, Ploenchit Road, Bangkok 10330, Thailand	A218

Artikel 2

Förfarandet rörande import av vissa linor och kablar, av järn eller stål, med ursprung i Malaysia och Sydkorea skall avslutas.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 26 juli 2001.

På kommissionens vägnar

Pascal LAMY

Ledamot av kommissionen